

ЧЕСТИТ ДЕН НА МИНЬОРА!

**236 АСАРЕЛЦИ
БЯХА ОТЛИЧЕНИ
ЗА ПРОФЕСИОНАЛНИЯ
ПРАЗНИК**

**КАПИТАЛЪТ
ОТИВА ТАМ, КЪДЕТО
ИМА УСЛОВИЯ
ЗА ИНВЕСТИЦИИ**

**ХАРИМОТО И ЧЪН СА
ГОЛЕМИТЕ ПОБЕДИТЕЛИ
ОТ 2019 ITTF WORLD TOUR
ASAREL BULGARIA OPEN!**

Изпълнение на основните натурални и технологични показатели от основните цехове - „Рудник“, „Обогатителна фабрика“ и „Водно-отпадно стопанство, пречиствателни станции, екстракция и електролиза“ за месец ЮЛИ 2019 г. спрямо плана

В Обогатителна фабрика е постигнато 22,61% качество на медния концентрат

Изпълнение спрямо плана за СЕДЕММЕСЕЧИЕТО на 2019 г. на основните натурални и технологични показатели от основните цехове - „Рудник“, „Обогатителна фабрика“ и „Водно-отпадно стопанство, пречиствателни станции, екстракция и електролиза“

ISO 9001
ISO 14001
OHSAS 18001

INTEGRATED
MANAGEMENT

ISO 50001

ENERGY
MANAGEMENT

4500 Панагюрище
площадка „Асарел“

0357 60 248

pbox@asarel.com

zaedno@asarel.com

www.asarel.com

Отдел „Комуникации“
в „Асарел-Медет“ АД

ИЗДАВА
„АСАРЕЛ-МЕДЕТ“ АД

Дежурен редактор:
Цветомира ТИНКОВА
Христо ПАЕВ

Графичен дизайн
и предпечат:
Сивилиана КОТЛАРОВА

Средна цена
на медта
на Лондонската
метална борса
за м. юли
2019 год.
/\$/ тон/

5 939.85

Cu

РЪКОВОДСТВОТО И СИНДИКАЛНИТЕ СЪВЕТИ НА

АСАРЕЛ МЕДЕТ - АД

НАЙ-СЪРДЕЧНО ЧЕСТИТЯТ ДЕНЯ НА МИНЬОРА И ПОЗДРАВЯВАТ

с професионалния празник

всички работници, специалисти и мениджъри
в дружеството и минерално-суровинната индустрия,
както и многобройните си делови партньори!

Нека св. Иван Рилски - закрилник на миньорите и всички българи,
да ни дарява здраве, сили и вяра, за да бъдем добри и успешни!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Скъпи колеги,

В навечерието на Деня на миньора пред очите ми минават онези 40 години, които ме свързват с „Асарел-Медет“. В тези години са вплетени безброй спомени, които ме свързват с хиляди хора. Общуването с всеки един от тях ми е дало онова неоценимо богатство, което не можем да измерим по никакъв стандартен начин. За уважението и благодарността няма измислена мерна единица.

В голямата компания се раждат големите приятелства, в голямата компания се раждат големите цели и големите мечти. Целите и мечтите променят човека и той е способен да се издигне над дребнавото и ежедневието, да бъде по-силен, по-решителен и по-истински, защото зад него стоят хора, на които може да разчита.

Като доказателство за това ще споделя, че за първото полугодие на тази година имаме ръст на инвестициите от цели 64% спрямо шестте месеца на миналата година в изпълнение на седемте фирмени програми за устойчиво развитие. Другият красноречив факт е, че сме снижили с над 9% нетната себестойност на тон произведена продукция спрямо планираната за първото полугодие. Тези две цифри говорят две неща. Първото е, че работим в динамичен инвестиционен ритъм, а второто – че всеки инвестиран лев се харчи ефективно и отговорно. Уверен съм, че това са стабилни тенденции и ни предстои да отчетем поредната успешна година, през която, ще инвестираме над 150 млн. лева за модернизация на производството, екология, безо-

пасност и здраве, в човешките ресурси и развитието на рудния ни край.

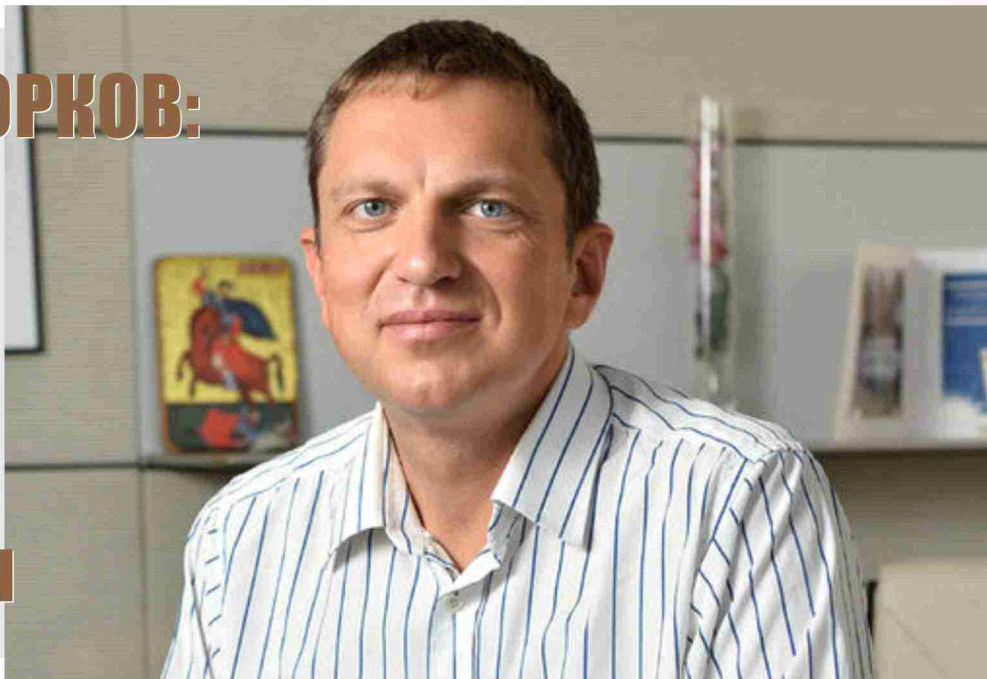
Благодаря Ви, че сте способни, отговорни и почтени. Благодаря Ви за професионализма и човещината, които показвате всеки ден. Силни сме, защото сме заедно, защо енергията и мисълта ни се движат към една цел, а тя да е да съграждаме с мисъл за добруването на всички около нас!

Нека свети Иван Рилски продължава да ни закриля, за да бъдем силни и успешни!

Изпълнителен директор
и председател на Управителния съвет
инж. Делчо Николов

Председателят на Надзорния съвет на „Асарел-Медет“ и изпълнителен директор на „Асарел Инвестмънт“ пред в-к „Капитал“

ДИМИТЪР ЦОЦОРКОВ: Капиталът отива там, където има условия за инвестиции

Като председател на Надзорния съвет на „Асарел-Медет“ доколко сте ангажиран с управлението и какви са отговорностите Ви в компанията?

Работим в синхрон с изпълнителния директор на „Асарел-Медет“ Делчо Николов. Всяка седмица си правим оперативки, на които обсъждаме най-важните проекти. В момента това е модернизацията на обогатителната фабрика, в която само тази година инвестираме 150 млн. лв. собствени средства. Технологичната схема на преработка на рудата остава същата, но се увеличава капацитетът на обогатителната фабрика от 13 млн. тона на 15 млн. тона годишно с цел снижаване на себестойността на продукцията и увеличаване на производството на метал.

Как се развива компанията след труса, който преживя със смъртта на Лъчезар Цоцорков?

Трусът беше преди малко повече от две години, това не е малко време. Моделът на управление и стратегията на компанията са много дългосрочни, те са мислени и са правени с помощта на водещи световни консултанти, така че те се запазват не само по отношение на технологичната модернизация и инвестициите, но и по отношение на ангажираността на местната общност. Разбира се, имаше много притеснения, но мисля, че се доказахме и се справихме в този период на преход. Аз съм в компанията от 20 години, изпълнителният директор Делчо Николов е от повече - 40 години. Имаме визия, имаме добри партньори и добър екип и бих казал, че компанията е стабилна.

Каква беше целта на обявеното преди няколко месеца обратно изкупуване на акции от „Асарел-Медет“?

Световна практика е, когато компаниите имат кеш, този кеш да бъде използван. Нашата компания беше генерирала доста свободни средства и нямаше смисъл тези пари да стоят в депозити, които в момента носят 0% и даже на места отрицателна лихва.

Казахте, че имате свободен ресурс. Обмисляли ли сте да инвестирате в чужбина?

В момента наистина проучваме възможности на няколко места в чужбина, имаме идеи как да се разраснем навън.

Насочваме се към места, където можем да овладеем геополитическия и геоложкия риск. За нас например Африка не е вариант, независимо че има привидно атрактивни възможности. Интересите ни са по-скоро към Северна Америка - Канада, и Европа. Между другото в „Асарел Инвестмънт“ още преди 10 години разработихме стратегия на база проучване, общо взето, в цял свят. Изключили сме например държава като Гърция, Македония, Румъния и Турция.

На какъв етап са проектите на „Асарел Инвестмънт“ и дъщерните му компании?

Имаме 10 проекта, които са извън „Асарел-Медет“. Те са на гроздове. Единият грозд е край Бургас, другият е в Западните Родопи, а третият е Трън - Брезник. Имаме и джойнт венчър за геоложки проучвания в района на Панагюрище с най-голямата медна компания в света - Freeport-McMoRan, като те са водещи с 51%. Така че, общо взето, доста проекти имаме. Най-напредналият е Брезник, където в момента правим проучване за окончателен избор на технология на обогатяване. След две-три години ще пуснем производството там.

Останалите проекти са по-назад, в различна фаза. Получили сме права, в някои случаи за търсене и проучване, в други - концесионни права, в трети сме на междинния етап - търговско откритие. Никои не може да каже кога ще тръгнат, но хубавото е, че вече имаме преговори с две минни компании, които са заинтересовани да ни бъдат партньори в някои от тези проекти. В Трън имаше един референдум, който е незаконен и ние мислим да докажем това в съда. Защото въпросът на референдума на практика беше дали трябва да се спазва Законът за устройство на територията. Това е доста опасен прецедент и не е добре за една правова държава.

Как виждате бъдещето на минната индустрия, като се има предвид опозицията на различни групи срещу добива?

Според мен бъдещето на минния бизнес не се е променило. Ако има професионалисти, които мислят дългосрочно, разполагат с ресурси и възможности и най-вече с хора, има добри примери за развитие на минен бизнес в България, като нашия в Брезник например. Т.нар. опозиция са хора, които имат дефинирани много силни лични интереси и използват напредъка на дигиталните технологии буквално да заливат ефира с фалшиви проблеми. И понеже хората не са дълбоки да са

от стр. 2

образовани на тема минна индустрия, те просто им върват и се плашат. Лошото е, че обществото не иска от тези, които говорят лъжи по отношение на минната индустрия, да подкрепят твърденията си с доказателства.

Не считате ли, че липсата на доверие се дължи на това, че българските институции, които са натоварени с отговорността да контролират, са виждани от гражданите като корумпирани, неефективни и непрозрачни?

Българските граждани са си избрали управлението, така че не е работа на бизнеса да коментира. Както казах, аз не виждам в нас като компания причина, ако виждаме геоложки потенциал в даден проект, да не го развием. Това, че хората изпитват недоверие в държавните институции, не е оправдание за компании като нашата да не си свършат работата. Освен това хората може да не са образовани в минното дело, но те не са глупави. Те рано или късно разбират кой дава реални заплати, кой помага, виждат положителните примери, виждат кой ги лъже. Аз съм оптимист.

Къде виждате решението на една такава ситуация като в Трън?

Виждам решението в това първо съдът да се произнесе, че това е незаконен референдум. След това в една образователна кампания сред хората, за да могат те да вземат информирано решение. Но този въпрос не е на дневен ред, защото все пак ресурсът на нашата компания е ограничен. Ние насила не можем да инвестираме. Ако един инвеститор е прогонен отнякъде, поне като отношение, той има право да избира. Капиталът отива там, където има условия за инвестиции. Където има законова среда, където няма незаконни референдуми, където е добре дошъл. Затова развиваме портфолио от проекти и ще изберем да инвестираме там, където има добра среда. Затова Брезник тръзва. И хората от Трън вече започват да си задават въпроса защо в Брезник няма безработица, защо доходите се вдигат. Хората рано или късно разбират истината.

Това ли е най-трудното от управлението на компания в този сектор? Да се убедят хората, че имат полза от такъв проект?

Там, където има действащи минни проекти, хората няма нужда да бъдат убеждавани, защото те виждат с очите си. Навсякъде, където работим, основно в Панагюрище засега, градем цфти. Там, където се стартира нов минен проект, обикновено хората, които от години са си действали на място, ни виждат като заплаха. Например в Трън - ако започне минен проект, където средната заплата е 2000 лв., няма как някой да е съгласен да работи за 200 лв.

Какви са новите технологии във вашия сектор, какво го променя в момента?

В момента например работим по надграждане на съществуващата ни ERP система, която с помощта на хиляди и хиляди датчици позволява да се събере огромен поток от информация и да се проследява буквално през телефона на мениджъра. Системата например показва микропукнатини в машината, далеч преди тя да се счупи, така че тя да се подмени точно навреме, измерва производството в реално време – какво влиза и какво излиза от фабриката, и т. н. Въвеждането на системата ще завърши в края на следващата година и тогава ще имаме още подобрени ефективност и безопасност. В световен мащаб в минния бизнес навлизат дронове, роботи, включително тежки минни камиони, които са изцяло автоматизирани. Има голям потенциал за роботизиране на минния сектор, но ние не бързаме с тези проекти, тъй като имаме осъзната социална функция. Засега се фокусираме само там, където новите технологии могат да помогнат да се избегне човешката грешка.

Има вече ясна директивна насока в полза на кръговата икономика в ЕС. Доколко тя ще влезе в България, кога и какви бизнес възможности създава?

Модерните тенденции в икономиката и иновациите обикновено изискват изградена екосистема, стабилност на средата и огромни инвестиции. Това в България се наблюдава в някои сектори като IT, аутсорсинг и платежни услуги, в някои индустрии, подпомагащи автомобилната промишленост. Но за да навлезе масово в България, трябва една постоянна държавна политика и големи инвестиции. Кое то пак опира до неща, които са извън нашите ръце. Тук трябва да развенчаем един мит – че в България произвеждаме суровината, пък западните държави добавят стойност и правят огромни печалби. Не е вярно, защото в „Асарел Инвестмънт“ сме правили проучване например за производство на кабели от медни катоди. Маржовете там са 4-5%, при положение че трябва да поддържаш 2000 артикула, да имаш един огромен маркетинг отдел, а конкуренцията е жестока.

По отношение на кръговата икономика ние имаме голям минен отпадък - хвостът, в който има много метали. Имаме корпоративна политика да следим новостите в минната индустрия, имаме заделени инвестиции за иновации, но просто още няма разработена технология, която да оползотворява тези метали. Подобни иновации изискват огромни инвестиции в научно-развойна дейност, които само многомилиардните компании могат да си позволят. В България икономиката просто няма такава дълбочина. Ние си знаем мястото, не сме компания, която може да отдели такъв ресурс. Но бихме си купили технологията, ако тя бъде разработена някъде по света.

Какъв тип мениджър сте – който възлага отговорности или който държи да контролира всичко?

Зависи от проекта и от задачата. Ако мога да направя сравнение със стила на мениджмънт на проф. Цоцорков, аз съм по-малко контролиращ. Повече делегирам, повече свобода давам на сътрудниците.

Кое е най-трудното мениджърско решение, което сте взимали?

Едно от решенията, което беше много трудно, беше да определя колко дни ще прекарвам в Панагюрище и кои са тези топ неща, с които ще се занимавам там. В един момент нагледя това, че не може в една мина да има двама изпълнителни директори, получава се объркване. Сегашният ни изпълнителен директор - Делчо Николов, се е доказал през годините, работим много добре заедно. Аз прекарвам един ден седмично в Панагюрище.

Успявате ли да намерите баланс между професионален и личен живот?

Старая се да бъде близко до баланса, макар че зависи много от динамиката на задачите, на проблемите, от ваканциите на децата например. Към личния живот спада и поддържането на здравето, спортът. Занимавам се с плуване, тренинг по планините, малко фитнес, разнообразни неща.

Какви други хобита имате?

Пътешествия, други култури, други места. Имам амбиция да отида на северния и на южния полюс, но това отнема време.

Любим автор?

В момента чета „Sapiens. Кратка история на човечеството“ на Ювал Ноа Харари. Много харесвам **The Road Less Traveled** на М. Скот Пек, който описва психологията на успешния човек.

Любим цитат?

Бих цитирал проф. Цоцорков в тон с това, че някой ни спира за нашите минни проекти. Той казваше: „Има два вида мениджъри - които вършат работа и които не вършат работа. Тези, които не вършат, си намират оправдание.“

БОЖУРКА ГЕОРГИЕВА Е ТАЗГОДИШНИЯТ НОСИТЕЛ НА СТИПЕНДИЯТА „ПРОФ. Д-Р ЛЪЧЕЗАР ЦОЦОРКОВ“

Студентката от Минно-геоложкия университет „Св. Иван Рилски“ Божурка Георгиева е тазгодишният носител на стипендията на името на проф. д-р Лъчезар Цоцорков. Тя се връчва всяка година от фондация „Асарел“ на най-изявения студент от МГУ. Божурка Георгиева изучава „Приложна геофизика“, като успехът ѝ е 5,83. Тя получи наградата си от председателя на Надзорния съвет на „Асарел-Медет“ АД Димитър Цоцорков по време на националното честване на Деня на миньора, което се проведе в София. Димитър Цоцорков пожела нови успехи на студентката и я покани на стаж в компанията.

Празникът бе организиран от Българската минно-геоложка камара, Научно-техническият съюз по минно дело, геология и металургия, Синдикалната миньорска федерация „Подкрепа“, Федерацията на независимите синдикати на миньорите към КНСБ и по традиция се проведе на 18 август, Деня на Успението на св. Иван Рилски – покровител на миньорите и всички българи.

За постигнатите резултати през 2018 година „Асарел-Медет“ АД получи две награди в категория „Големи предприятия“. Изпълнителният директор инж. Делчо Николов бе отличен за цялостен принос към развитието на минерално-суровинната индустрия.

„Асарел-Медет“ АД получи признание в категориите „Безопасност и здраве при работа“ за инвестираните близо 3 милиона лева в проекти за подобряване условията на труд през 2018 година, както и в категория „Грижа за природата“ за дружества с нулеви нарушения и санкции във връзка със спазването на екологичните норми през миналата година. Сред наградените в категория „Безопасност и здраве при работа“ бе и дъщерното дружество „Асарел Ремонт“ ООД, а неговият управител инж. Иван Игнатов също бе отличен за принос към минерално-суровинната индустрия.

236 АСАРЕЛЦИ ПОЛУЧИХА НАГРАДИ ЗА ПРОФЕСИОНАЛИЗЪМ И ЛОЯЛНОСТ

Големите минни компании обикновено работят с милиони. Със седем и повече цифри се записват във фирмените хроники и националните статистики моновете руда, оборотите, печалбите. Така е и в „Асарел-Медет“. Но зад тези грамадни стойности стоят едни, по-скромни, но по-вълнуващи цифри. Зад милионите при нас стоят около 2 400 ръце и 1 200 сърца. За някои от тях разказваме в този брой на фирмения бюлетин. Героите на тези малки портрети са част от общо 236 работници, служители и мениджъри от компанията и дъщерните дружества, които са отличени за професионалните си постижения или дългогодишната си трудова кариера.

Двама Ивановци бяха удостоени след решение на Управителния съвет с най-високото фирмено отличие. За заслуги към „Асарел-Медет“. Носители на престижното звание са инж. Иван Белишки – главен инженер „Минно планиране“, и Иван Петров – техник на електрически машини и апарати. Според утвърдения регламент лауреатите са избирани за „Най-добър в професията“ поне пет пъти в последното десетилетие и имат най-малко 20 години непрекъснат трудов стаж в компанията. Признанието на ръководството и колегите си заслужиха още 107 работници, диспечери, технолози, механици, енергетици, началник смени, специалисти и мениджъри, определени от колегите си за носители на званието „Най-добър в професията“. Призове за лоялност бяха присъдени на 129 работещи в дружеството, които през 2019 година навършват 40, 35, 30 или 25 години непрекъснат трудов стаж в „Асарел-Медет“ АД или дъщерните дружества. Специално изработените plakети бяха връчени на 20 август по време на стилна церемония в зала „Арена Асарел“, а семействата и близките съпребиваха този паметен за всеки момент. „Вие сте най-голямото богатство на компанията. Нека всеки един от нас да мисли най-доброто не само за себе си, но и за колегата, съседа, Панагюрище и България“, заяви в приветствието си председателят на Надзорния съвет Димитър Цоцорков. Изпълнителният директор и председател на Управителния съвет инж. Делчо Николов благодари на наградените за професионализма и лоялността. „Познавам лично всеки от Вас и съм горд, че сте пример за останалите“, обобща той. Присъстващите имаха възможност да видят малки видео портрети на свои колеги, събрани в лентата „Ръце и сърца“, която бе прожектирана по време на церемонията. Допълнителна пъстроота и настроение в тържеството внесоха танцьорите от Клуб по спортни танци „Импулс“, а обща снимка пред зала „Арена Асарел“ съхрани за фирмената история над 200 щастливи лица.

Баща и синове ШИШКОВИ с хеттрик от награди

инж. Стоян ШИШКОВ, ръководител на отдел „Безопасност и здраве при работа“

инж. Петър ШИШКОВ, електромеханошлосер

инж. Валери ШИШКОВ, техник в отдел „Екология“

Един баща и двама синове окупираха местата за най-добри в професията и спечелиха доверието на колегите в своите отдели – уникален случай в историята на „Асарел-Медет“. Фамилният хеттрик е в актива на триото „Шижкови“ – Стоян и наследниците му Петър и Валери.

Семейната дияра прокарва Стоян, който започва като механик в МОК „Медет“ още през 1982 години. Но това не е дебютът му в предприятието, защото той работи там по два месеца всяко лято още преди да влезе в казармата като ученик в Панагюрския минен техникум. Сменя госта постове,

НАЙ-ДОБЪР В ПРОФЕСИЯТА

ДИРЕКЦИЯ „ПРОИЗВОДСТВЕНО-ТЕХНИЧЕСКИ ДЕЙНОСТИ“

Рудник „Асарел“

Димитър Вълков Ранчев – механик, минни машини, смяна „В“
Станчо Димитров Кокотанеков – машинист на еднокорфов багер, смяна „Г“
Стоян Динков Порязов – шофьор на специален автомобил над 120 т, смяна „Б“
Петър Дойчев Терзийски – машинист на пътно-строителни машини, смяна „Г“
Николай Стоянов Кузманов – машинист на пътно-строителни машини, редовна смяна
Нено Владимиров Пашов – машинен оператор, транспортно-технологични машини, сменен майстор, смяна „А“
Тодор Георгиев Петришки – машинен оператор, трансп.-технологични машини, смяна „Б“
Илия Ангелов Караджов – сондър, смяна „В“
Тони Николов Караколев – бомбаджия
Николай Кръстев Гушмаков – помпиер, смяна „А“
Цанко Димитров Шопов – работник, обслужване на спомагателни съоръжения, смяна „А“

Обогатителна фабрика „Асарел“

Иван Ангелов Първанов – машинен оператор, транспортно-технологични машини, Корпус „Едро трошене“, смяна „Г“
Иван Цветков Чардаков – машинен оператор, транспортно-технологични машини, Корпус „Ситно трошене“, смяна „Г“
Цвятко Иванов Шижков – оператор на мелница, Дезинтеграция, смяна „А“
Минко Стойчев Ахмаджов – оператор на мелница, Мелнично отделение, смяна „Б“
Патъо Иванов Шкодрев – оператор на мелница, сменен майстор, смяна „А“
Василка Ангелова Юрукова – оператор на пулт, смяна „А“
Минчо Велков Барзекков – старши флоттиер, смяна „В“
Стоян Иванов Джоргов – флотационен работник, смяна „Б“
Велин Цветанов Аланджийски – реагентчик, смяна „Б“
Петка Николова Димитрова – реагентчик, смяна „А“
Петър Нешев Марински – филтърджия, смяна „А“
Димитър Цветанов Донов – кранист, смяна „Г“

Цех „Водно-отпадно стопанство, Пречиствателни станции, SX-EW“

Николай Цветков Манчоров – машинист на пътно-строителни машини, участък „Люляковица“
Илия Веселинов Фъртунов – маш. оператор на инсталации и съоръжения за обогатяване на руди, участък „Люляковица“, смяна „Г“
Алберт Илиев Айрушев – машинен оператор, участък „Люляковица“, смяна „Б“
Стоян Тодоров Каменски – електромеханошлосер, участък „Люляковица“
Георги Луков Лазаров – електромеханошлосер, ВОС „Медет“, смяна „А“
Петър Стоянов Шижков – електромеханошлосер, „Екстракция и електролиза“, смяна „Б“
Стоян Иванов Спасов – механошлосер, „Екстракция и Електролиза“, смяна „Г“

Баща и синове Шишкови...

звена и позиции, за да завърши 37-годишната си кариера като ръководител на отдел „Безопасност и здраве при работа“. На ръба на пенсионирането Стоян си спомня, че е имал един кръстопътен момент в първите си години на „Медет“. Още от ученическите години той е популярен в града като китарист и душа на тогавашните младежки сборки. В един момент популярна тогава рок група от Панагюрище остава без китара и канят Шишков да запълни празнината. Бандата има и договор с тогавашната концертна дирекция, което е гарантирало прилични доходи. „Със свиренето тогава изкарвах доста повече пари, отколкото като механик във фабриката. Свирех три-четири часа на ден, а купонът не спираше. Трябваше да взема важно решение и избрах мината. Толкова време след това се оказва, че съм бил прав“, обобщава Стоян. Първите години в „Медет“ поставят началото на всички начала в живота му – семейство, дом, деца и задочно следване в тогавашния Минно-геоложки институт. Година след година радостите и удовлетворението от личния живот и професионалната кариера се преплитат. Бащиният пример се оказва заразителен, а синовете му Петър и Валери записват същото висше училище и се вливат в екипа на „Асарел-Медет“. „Аз съм един щастлив и горд баща, защото виждам, че израстват като добри специалисти и най-важното като почтени и уважавани хора“, вълнува се Стоян Шишков. Смята, че от септември е време за заслужена почивка. С нетърпение очаква да има повече време да броди по планините, да подхваща китарата и да се радва на близките си. „Но „Асарел“ и колегите винаги остават в сърцето ми“, не крие вълнението си ветеранът.

По-големият син, Петър, идва в компанията през 2011 г. Като истински подарък от съдбата приема шанса да започне работа като електромеханошлосер в уникалната инсталация за екстракция и електролиза на катодна мед. Там среща много нови приятели, както и нови професионални предизвикателства. Това обаче не е повод да забрави любимите си занимания – футбол и лека атлетика.

За брат му Валери годината се очертава да бъде много щастлива не само заради първата му професионална награда. Младият еколог, който някога се включва в асарелския екип чрез стажантската програма, преди дни взе най-важното решение в живота си. Под космическите звуци на каба гайдите край родопското село Гела той предложи брак на любимата си Красимира. Така че щастливите мигове за фамилията Шишкови продължават.

Марин Петров Джунов – механошлосер, „Екстракция и Електролиза“
Стоян Цветанов Джунов – механошлосер, „Пречиствателни станции“

ДИРЕКЦИЯ „РЕМОНТНИ ДЕЙНОСТИ“

Отдел „Ремонт Рудник и ЦРБ“

Пламен Петров Пешков – електромонтьор
Стоян Георгиев Куртев – електромонтьор
Тодор Христосков Динков – монтьор на минни съоръжения
Стайко Ненов Ахмаджов – автомонтьор
Иван Нешев Караатанасов – заварчик
Ангел Илиев Илиев – машинен оператор, вулканизация на каучукови изделия

Отдел „Ремонт ОФ, ВОС, ПС и SX-EW“

Красимир Лалчев Халачев – електромеханик
Борислав Стефанов Чуклев – електромеханик, КИП и А
Стоян Стайков Петров – механик, машинни инструменти
Стоян Петков Богоев – монтьор на електронно производствено оборудване
Генчо Николов Десков – електромонтьор
Никола Димитров Божков – механошлосер
Иван Димитров Гърбешков – заварчик
Спас Николов Николов – машинен оператор, вулканизация на каучукови изделия

Отдел „Енергоснабдяване, енергийна ефективност и инженеринг“

Стефан Иванов Тропчев – електромеханошлосер на ел. инсталация и подстанция
Любомир Георгиев Брандийски – машинен оператор на ел. инсталация и подстанция
Никола Генчев Десков – електромеханошлосер
Лука Николов Тенекеджиев – оператор на газокомпресорни агрегати
Аделина Костова Терзиева – технически секретар

ДИРЕКЦИЯ „ОДИТ И КОНТРОЛ“

Отдел „Качествен контрол“

Кети Кирчова Беломачева – лаборант, разработка на проби
Цонка Делчева Велчева – лаборант, химическа лаборатория

Отдел „Безопасност и здраве при работа“

Петър Радославов Дедев – минен спасител, „Аварийно-спасителна служба и пожарна безопасност“
Нонка Ангелова Гушмакова – медицинска сестра, „Здравна служба“

Звено „Ловно стопанство“

Иван Тодоров Арбалиев – дивечовъд, охранител

ОТДЕЛИ, ПРЯКО ПОДЧИНЕНИ НА ПРОКУРИСТ

Отдел „Доставки и логистика“

Иван Стефанов Динков – кранист, звено „Складово стопанство“

Отдел „Минно инженерство“

Николай Иванов Панчовски – инженер маркшайдер

За Неделчо ЕЛШИШКИ работата е ген и призвание

Ако търсим илюстрация за старата приказка „Кръвта вода не става“, главният инженер на Обогастителна фабрика „Асарел“ инж. Неделчо Елшишки е точният човек. „Запахих се по тази професия още от малък“, разказва той. Причина за това увлечение са баща му и чичо му, чието професионално поприще е дълбоко свързано с компанията. Фамилната предопределеност обаче Неделчо подсилва с лични качества. „Привлякох го в моя екип през 2015 година, защото още тогава видях в него огромен потенциал“, разказва началникът на Обогастителната фабрика инж. Георги Сеферинкин.

Той добавя, че Елшишки е смел и същевременно хладнокръвен. „Въпреки младостта си е способен да взема правилните решения в кризисни моменти и никога не губи присъствие на духа. Има желание

инж. Неделчо ЕЛШИШКИ, главен инженер на Обогастителна фабрика „Асарел“

За Неделчо Елшишки...

да се развива, непрекъснато четете, търсите информация, мислите, предлагате алтернативи“, добавя нови штрихи към портрета неговият ръководител.

Подчинените му пък харесват в него директния подход и лекото общуване. „Винаги е ясен и точен, непрекъснато е в движение и знае прекрасно къде какво се случва“, споделят колегите му.

Самият той обяснява, че работата му е много динамична, но това не му тежи, а напротив - зарежда го и му дава нови сили. Затова използва всяка свободна минута да бъде със семейството си, а за него най-добрата почивка е с въздуха в ръка.

Иван ПЪРВАНОВ си почива с производство на сирене

Иван ПЪРВАНОВ, машинен оператор на транспортно-технологична машина „Корпус едро трошене“, смяна „Г“

Когато влезеш в Корпус „Едро трошене“ не е трудно да забележиш Иван Първанов. С едра фигура, уверена походка и неизменна усмивка, той излъчва онази доброта, която сякаш укротява за малко динамиката в едно от най-важните производствени звена в „Асарел-Медет“. „Доидох тук направо след минния техникум. Реших, че е най-логично да се занимавам с това, което съм учил. Не съм имал колебание при избора на професия“, споделя машинният оператор.

Работата не само, че не му тежи, но намира начин да я допълва. Непосилната за някои тежест на земеделието за него е отмора и страст. Гледа около 70 животни, обработва около 40 дка ниви, а връзката със земята му дава сили и му носи насладата, че върши нещо смислено. Голямото предизвикателство за него е да прави истинско сирене и кашкавал по стари рецепти и технологии, а не калпави „имитиращи продукти“. По пътя към съвършеното млечно изкушение той се допитва до старите местни майстори и в момента е един от малкото панагюрци, които владеят чалмите на занаята. „Колегите са опитвали моето производство и марката „Първанов“ вече е на почетен тук“, усмихва се Иван. Децата му са запалени както по миньорството, така и по земеделието, но той още не знае какво ще изберат. „За бъдещата си професия искам те да вземат своето решение. Искам това, с което се захванат, да им е по сърце, както е при мен“, обобщава той, докато гледа с надежда в бъдещето.

от стр. 6

ДИРЕКЦИЯ „ЧОВЕШКИ РЕСУРСИ“

Звено „Административни дейности“

Панчо Иванов Стойчев – работник по озеленяване

Отдел „Информационни и телекомуникационни технологии“

Георги Димитров Митов – телефонен техник

ПРЯКО ПОДЧИНЕНИ НА ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР

Отдел „Фирмена сигурност“

Елка Димитрова Вринчева – информатор в приемна

Стефан Миланов Тончев – организатор охрана

Павел Костадинов Шондев – сътрудник охрана

Александър Бойков Хамбарски – охранител

Добри Спасов Киров – патрул, служби за сигурност

НАЙ-ДОБЪР ГЛАВЕН ИНЖЕНЕР

Неделчо Георгиев Елшишки – главен инженер, обогатителна фабрика „Асарел“

НАЙ-ДОБЪР МИНЕН ИНЖЕНЕР

Цветан Любомиров Николаев – минен инженер, транспортно-спомогателни дейности, рудник „Асарел“

НАЙ-ДОБЪР НАЧАЛНИК СМЯНА

Петър Петков Гевечанов – началник смяна, рудник „Асарел“

Никола Иванов Марчев – началник смяна „Г“, обогатителна фабрика „Асарел“

НАЙ-ДОБЪР ДИСПЕЧЕР

Антон Сотиров Каишев – инженер минен диспечер, смяна „Б“, рудник „Асарел“,

Иван Кузов Реджов – инженер минен диспечер, смяна „Б“, обогатителна фабрика „Асарел“

НАЙ-ДОБЪР ИНЖЕНЕР, РЕМОНТНИ ДЕЙНОСТИ

Ангел Иванов Дерменджиев – инженер механик, отдел „Ремонт ОФ, ВОС, ПС и SX-EW“

Никола Панчов Панчовски – инженер механик, отдел „Ремонт рудник и ЦРБ“

Георги Борисов Чуков – инженер автоматизация, отдел „Ремонт ОФ, ВОС, ПС и SX-EW“

Велко Николов Войнишки – инженер автоматизация, отдел „Ремонт рудник и ЦРБ“

НАЙ-ДОБЪР ЕКСПЕРТ / СПЕЦИАЛИСТ

Лазар Иванов Дунчев – минен техник, пробивно-взривни работ, рудник „Асарел“

Владимир Райков Додников – минен техник, цех „ВОС, ПС и SX-EW“

Тодор Иванов Ганджов – техник водно строителство, цех „ВОС, ПС и SX-EW“

Петър Петров Биволаров – техник механик, отдел „Ремонт рудник и ЦРБ“

Атанас Петров Врагов – техник механик, отдел „Ремонт ОФ, ВОС, ПС и SX-EW“

Павлин Георгиев Арнаудов – техник ел. машини, отдел „Ремонт рудник и ЦРБ“

Добрин Стойков Карайлев – техник на ел. машини и апарати, „Електроремонт“

„Рудоподготовка“, отдел „Ремонт ОФ, ВОС, ПС и SX-EW“

Иван Тенев Петров – техник на ел. машини и апарати – КИП и А, отдел „Ремонт ОФ, ВОС, ПС и SX-EW“

Георги Петров Марински – техник на ел. машини и апарати, „Подстанции и мрежи“, отдел „Енергоснабдяване, енергийна ефективност и инженеринг“

Николай Георгиев Чамов – минен техник, отдел „Технологично развитие“

Петър Стефанов Пайтаков – експерт инженеринг на ремонта, отдел „Инженеринг на ремонта“

Донка Йосифова Самоковска – експерт финансово планиране, отдел „Финанси“

Миглена Георгиева Линева – специалист РФА лаборатория, отдел „Качествен контрол“

Дечка Цветанова Дюлгярова – специалист ИСУ, звено ИСУ

Иван Николов Марчев – инспектор на материално-отг. лица, отдел „Вътрешен одит“

Мария Георгиева Грозданова – строителен инженер, отдел „Строителство“

Мирослав Нанков Кушеков – техник инвеститорски контрол, отдел „Строителство“

Лилия Николова Спасова – специалист доставки, отдел „Доставки и логистика“

Анна Стефанова Караатанасова-Беломачева – специалист продажби, отдел

„Доставки и логистика“

Милка Христова Котова – старши счетоводител, отдел „Счетоводен“

Христо Илиев Паев – специалист комуникации, отдел „Комуникации“

Денислав Стоянов Делов – системен администратор, отдел „Информационни и

телекомуникационни технологии“

Боян Бойчев Пиперков – специалист, отдел „Персонал“

Смилена Стоянова Щрангова – административен секретар, преводач

Валери Стоянов Шишков – техник екология, отдел „Екология“

Иван Димитров Белишки – главен инженер, минно планиране, отдел „Минно

инженерство“

Десислав Бориславов Иванов – главен инженер, геология, отдел „Минно инженерство“

Станчо КОКОТАНЕКОВ: „Тук не можеш да живееш на гърба на другите“

Станчо КОКОТАНЕКОВ, машинист
на еднокотов багер в смяна „Г“

В кабината на багера, в който работи Станчо Кокотанеков, всяка невнимателна муха може да направи шпагат. Всичко е толкова чисто и лъснато, напук на мита за мръсния миньорски труд. Така изглежда машината и отвън, въпреки че е навъртяла десетки хиляди моточасове в рудник „Асарел“. „Техниката непрекъснато се модернизирва. Това е прекрасно както за нас, багеристите, така и за колегите по другите машини“, коментира 50-годишният багерист. Той си спомня как идва за пръв път в мината през 2006 година. Първият ден оглежда машината, а от следващия почва да върти смяна след смяна.

„Изключително важен е екипът и разбирателството вътре в него“, коментира Станчо, докато неговият „Либхер“ зарежда поредните кубиси. Той е убеден, че трябва да си в абсолютен синхрон с шофьори, диспечери, поддръжка, за да върви работата. Разказва, че смяната е задружна и често се търсят и след края на работния ден – било за помощ, било да се повеселят.

По повод наградата си „Най-добър в професията“, той скромно уточнява: „Тук, на „Асарел“, няма „звезди“, всеки работи, колкото може. Работата е много отговорна и ние сме разбрали, че никога не може да живее на гърба на другите“.

НАЙ-ДОБЪР МЕНИДЖЪР

Георги Пандали Матанов – мениджър инвестиционни проекти, обогатителна фабрика „Асарел“
Стоян Петров Шишков – ръководител на отдел „Безопасност и здраве при работа“
Илия Николов Добрев – ръководител на отдел „Ремонт рудник и ЦРБ“
Георги Благоев Сеферинкин – началник на обогатителна фабрика „Асарел“
Иван Георгиев Андреев – ръководител на отдел „Минно инженерство“

РАБОТЕЩИ В ДРУЖЕСТВОТО, НАВЪРШВАЩИ 40 ГОДИНИ ТРУДОВ СТАЖ ПРЕЗ 2019 г.

Анна Стефанова Караатанасова-Баломачева – специалист продажби, отдел „Доставки и логистика“
Петко Стефанов Джунов – търговски представител, сервизни и ремонтни услуги, отдел „Инженеринг на ремонта“
Илия Иванов Уливеров – техник, ел машини и апарати, отдел „Ремонт ОФ, ВОС, ПС и SX-EW“
Мариана Делчова Ланджева – счетоводител, отдел „Управление на паричния поток и риска“

„АСАРЕЛ-ТРАНС“ ООД

Мария Георгиева Михлюзова – оперативен счетоводител

РАБОТЕЩИ В ДРУЖЕСТВОТО, НАВЪРШВАЩИ 35 ГОДИНИ ТРУДОВ СТАЖ ПРЕЗ 2019 г.

ДИРЕКЦИЯ „ПРОИЗВОДСТВЕНИ ДЕЙНОСТИ“

Димитър Мильов Милев – машинен оператор на съоръжения за обогатяване на руди, цех „ВОС, ПС и SX-EW“
Николай Маринов Червенков – машинен оператор, цех „ВОС, ПС и SX-EW“
Георги Тодоров Стойковски – шофьор на специален автомобил – над 120 тона, рудник „Асарел“

ДИРЕКЦИЯ „РЕМОНТНИ ДЕЙНОСТИ“

Петър Петров Биволаров – техник механик, отдел „Ремонт Рудник и ЦРБ“
Цвятко Илиев Футеков – машинен оператор, вулканизация на каучукови изделия, отдел „Ремонт ОФ, ВОС, ПС и SX-EW“

ДИРЕКЦИЯ „ОДИТ И КОНТРОЛ“

Сийка Петкова Димитрова – лаборант, отдел „Качествен контрол“
Мария Пейова Карайлева – анализатор, лаборатория, отдел „Качествен контрол“

„АСАРЕЛ-РЕМОНТ“ ООД

Иван Нешов Гергинеков – електромеханошлосер

„ЙОГИ“ ЕООД

Парашкева Кръстева Шикирова – готвач

Лазар ДУНЧЕВ: „Мислех, че съм за няколко месеца, а останах 32 години“

За страничния наблюдател „бомбаджия“ с 32 години стаж звучи като виц. Но за колегите на Лазар Дунчев това е съвсем естествен факт, предвид това, че познават характера и възможностите на асарелеца. Самият той си дава гъва – три месеца срок в рудника, след като постъпва тук в суровата зима на 1988 г. „Беше студено, мразовито, а работата изключително тежка. Работехме 40 човека и пак се мъчехме. Сега е друго – 11 души вършим повече работа от тогава“, разкрива той като не крие, че технологиите на взривяване след три десетилетия са напреднали с гигантски крачки.

Лазар ДУНЧЕВ, минен техник,
пробивно-взривни работи в рудник „Асарел“

Лазар ДУНЧЕВ: „Мислех,...

В тази връзка той изтъква, че в общуването му помага откритият и пряк характер. „Аз нямам проблем с никого. Каквото говоря с работниците, това казвам и на началниците“.

След няколко месеца му предстои пенсиониране, но не го мисли още отсега. „Ще видя как ще ми се отрази. Сега ставам и тръгвам за работа, настройвам се от сутринта за обичайния ритъм. Това вече няма да го има. Вероятно ще ми липсва навикът“, предполага Лазар Дунчев.

Все пак той открехва вратата към бъдещето: „Аз съм от Баня и от години гледам животинки. Те поне не се ядосват, не мрънкат, а общуването с тях ме успокоява“.

Стайко всеки ден пътува по 100 км, за да „лекува“ машините

Стайко АТМАДЖОВ, автомонтьор в Централна ремонтна база

Какво може да те мотивира, за да пътуваш всеки ден в продължение на 23 години по сто километра до работното си място и обратно? Оказва се, че работата е това, което кара автомонтьорът Стайко Ахмаджов да не мисли за разстоянието Панагюрище – Пазарджик, а за машините, които чакат неговата намеса. За булдозерите, грейдерите и другата спомагателна техника Ахмаджов е като лекар, без чиято намеса машините си стоят в лазарета.

„Той е тих и кротък човек, но ръцете му са злато“, споделят колегите и допълват, че няма повреда, която може да му се опре. Работи спокойно и уверено, защото познава всяка машина до последната гайка. Стайко споделя, че работата му е на сърце. Край огромните метални чудовища човек се чувства малък, но в този занаят си толкова голям, колкото са големи уменията ти, казват монтьорите в Централната ремонтна база.

Стайко идва в „Асарел-Медет“ от Пазарджик, където живее и завършва местния селскостопански техникум. Отначало се качва на трактор, но след това се захваща с ремонтите, където преоткрива себе си. Разчита много на колегите си, с които се разбира само с поглед.

„Тази работа ми дава много. Това, което научих тук, ми помага и извън работата. Рядко търся сервиз за колата си, а и на приятелите също помагам“, споделя Ахмаджов, докато продължава да „лекува“ един от огромните булдозери пред вратата на халето.

от стр. 8

РАБОТЕЩИ В ДРУЖЕСТВОТО, НАВЪРШВАЩИ 30 ГОДИНИ ТРУДОВ СТАЖ ПРЕЗ 2019 г.

Мария Николова Николова – инженер маркшайдер, отдел „Минно инженерство“
Недка Стоянова Кузманова – специалист минно планиране, отдел „Минно инженерство“
Никола Йосифов Бекаров – техник инвеститорски контрол, отдел „Строителство“
Добрин Николов Добрев – техник, инвеститорски контрол, отдел „Строителство“
Цветана Ненова Калпакова – техник, водно строителство, отдел „Строителство“

Рудник „Асарел“

Христо Иванов Реджов – машинист на пътно-строителни машини
Иван Радупов Кривошиев – машинист на пътно-строителни машини
Цветан Георгиев Петров – машинист на пътно-строителни машини
Христо Петров Найденов – машинист на пътно-строителни машини
Красимир Маринов Добрев – машинист на еднокорфов багер
Христо Кирилов Киров – машинист на еднокорфов багер
Панчо Милчев Бояджиев – машинист на еднокорфов багер
Николай Ганчев Барухчиев – машинист на еднокорфов багер
Иван Стоянов Иванов – шофьор на специален автомобил над 120 т
Митко Луков Арбалиев – шофьор на специален автомобил над 120 т
Стоян Димитров Куртев – шофьор на специален автомобил над 120 т
Лука Алексос Александров – шофьор на специален автомобил 12 и повече тона
Христо Стоянов Кепелийски – бомбаджия
Кръстьо Георгиев Муховски – бомбаджия
Георги Василев Коларов – машинен оператор на транспортно-технологични машини
Иван Грозданов Делибашев – работник, обслужване на спомагателни съоръжения

Обогатителна фабрика „Асарел“

Атанас Тодоров Минчев – началник смяна
Страхил Иванов Петров – началник смяна
Коста Иванов Чопаринов – шофьор на самосвал
Димитринка Цвятова Петканска – оператор на пулт за управление и свързка
Василка Ангелова Юрукова – оператор на пулт за управление и свързка
Димитър Иванов Попов – машинен оператор на транспортно-технологична машина
Павел Дойчев Бабеков – машинен оператор на транспортно-технологична машина
Пондъо Георгиев Пърлев – филтърджия
Цветанка Ангелова Спасова – флотационен работник
Мария Георгиева Карайлева – реагентчик
Бончо Тодоров Богоев – оператор на мелница
Мариана Стоянова Брандийска – технически организатор

Цех „Водно-отпадно стопанство, Пречиствателни станции, SX-EW“

Иван Ангелов Келешов – началник смяна
Димитър Маринов Кеков – машинен оператор на инсталации и съоръжения за обогатяване на руди
Филип Неделчев Домусчиев – машинен оператор
Христо Цвятков Карамаринов – машинист на булдозер
Иван Стоян Кацаров – електромеханошлосер
Иван Ралчев Делибашев – електромеханошлосер
Стоян Цветанов Джунов – механошлосер

Отдел „Ремонт рудник и ЦРБ“

Милен Иванов Кузманов – инженер механик
Кръстьо Петров Михлюзов – инженер енергетик
Лука Стойчев Цветков – монтьор на електронно производствено оборудване
Нистор Иванов Хаинов – автомонтьор
Николай Иванов Петров – автомонтьор
Пепа Делчева Шиндарова – кранист

Отдел „Ремонт ВОС, SX-EW и ПС“

Иван Димитров Цуцекос – инженер, механик
Илия Янков Караколев – техник, механик
Иван Костадинов Иванов – електромеханик
Луко Николов Пелтеков – механик на машинни инструменти
Христо Василев Цоневски – монтьор на електронно производствено оборудване
Иван Луков Карайлев – монтьор на електронно производствено оборудване
Георги Стефанов Бонев – електромонтьор
Димитър Атанасов Говедаров – електромонтьор
Александър Иванов Станчев – електромонтьор
Танчо Лазаров Пърлев – електромонтьор
Валентин Атанасов Александров – механошлосер
Георги Стоянов Абрашев – механошлосер
Никола Димитров Божков – механошлосер
Стойко Велков Врагов – механошлосер
Георги Маринов Ранчев – заварчик
Мария Лукова Муховска – раздавач на инструменти и материали
Наталия Станчева Дачкинава – технически организатор

Антон КАИШЕВ – диригентът на производствения оркестър

инж. Антон КАИШЕВ, минен диспечер, смяна „Б“ в рудник „Асарел“

Рудничният диспечер е като диригент на оркестър, казват запознатите със спецификата на тази професия. Той има честта и отговорността да направлява производствения оркестър и от него зависи производствената симфония да не фалшиеее.

Най-добрият „диригент“ в екипа на рудник „Асарел“ за миналата година е Антон Каишев. Вечно усмихнат и приветлив той признава, че работата е изключително отговорна, но въпреки това върви с лекота, когато човек е подготвен за това. В диспечерския пулт е пълно с монитори, на които се върти всичко като в сложна електронна игра – от спокойствието на откосите до налягането в гумите на „БелАЗ“а. Цялата тази информация тече в реално време и трябва да се следи и да се вземат решения на мига.

„Когато си в добри отношения с всички и има взаимно доверие, работата върви. Това е една от тайните на професията ни. Но всеки ден предлага изненади и е нужна бърза реакция. Паниката е най-големият ни враг“, обяснява той. Голямо предизвикателство е и навлизането на новите технологии. „Трябва да сме на нивото на иновациите и да се учим буквално всеки ден. Затова добър диспечер не се става за година - две. Нужен е цял живот“, обобщава диспечерът.

Той идва в „Асарел-Медет“ през 2010 година, след като завършва Минно-геоложкия университет. Бързо печели доверието на колеги и ръководители и застава зад пулта, който се извисява на ръба на рудника. „Говорил съм си с диспечери от други предприятия и всички ни завиждат на условията, организацията и модерното оборудване. Смяя да кажа, че „Асарел“ е световен стандарт и се радвам, че мога да работя тук“, не крие задоволството си Антон Каишев.

Работата на смени не го тормози и уверява, че организъмът свиква на необичайния ритъм. Иначе обича да е близко до семейството, да се разхожда из планината, да се забавлява с децата. „Важно е да подредиш приоритетите си. Когато го направиш – и работата, и почивката носят удоволствие“, казва с подкрепяща усмивка Антон Каишев, докато уверено дирижира производствения оркестър.

Отдел „Енергоснабдяване, ЕЕ и И“

Стефан Иванов Тропчев – електромеханошлосер
Ангел Николов Маринов – електромеханошлосер
Ганчо Николов Христов – машинен оператор на ел. инсталация и подстанция
Стойчо Илиев Кълвачев – машинен оператор на ел. инсталация и подстанция
Стойко Николов Славчев – машинен оператор на ел. инсталация и подстанция
Пенчо Иванов Цветанков – електромеханошлосер
Васил Йотов Бочев – електромеханошлосер

ДИРЕКЦИЯ „ИНВЕСТИЦИОННИ ПРОЕКТИ И РАЗВИТИЕ“

Георги Пандали Матанов – мениджър инвестиц. проекти в обогатителна фабрика „Асарел“

Звено „Административни дейности“

Лушка Иванова Гелина – завеждащ административна служба
Бончо Луков Стаменов – работник
Генчо Кирилов Титеряков – работник
Мария Нешова Дранчилова – работник
Николай Петров Барухчиев – общ работник, музей
Ангел Ненчов Димитров – работник
Атанас Велков Загорски – работник

Отдел „Качествен контрол“

Красимира Бориславова Стрелешка – лаборант
Мария Кръстева Пиперкова – контролор, качество
Албена Стефанова Кеков – контролор, качество

Отдел „Екология“

Мариела Николаева Джиджинкова – ръководител на отдел

Отдел „Безопасност и здраве при работа“

Пламен Кирилов Варадинов – ръководител на технически надзор на съоръжения с повишена опасност

Отдел „Счетоводство“

Недялка Ненчова Караатанасова – старши счетоводител

АСАРЕЛ-РЕМОНТ“ ООД

Христо Любенов Караманов – заместник управител
Тодор Стоянов Беломачев – началник цех ЕРЦ
Христо Любомиров Лингов – оператор на металорежещи машини
Недка Христова Шопова – склададжия
Велко Маринов Дупелов – заварчик
Димитър Добрев Годжевъров – оператор на металорежещи машини и шлосер
Добри Георгиев Димитров – монтьор, ел.оборудване и шлосер

„АСАРЕЛ-ТРАНС“ ООД

Атанас Георгиев Ланджев – шофьор на автобус
Иван Ангелов Ангаров – стругар
Павлин Тодоров Стайков – работник по поддръжка на пътища

„ЙОГИ“ ЕООД

Лалка Филипова Беломачева – готвач

РАБОТЕЩИ В ДРУЖЕСТВОТО, НАВЪРШВАЩИ 25 ГОДИНИ ТРУДОВ СТАЖ ПРЕЗ 2019 г.

Николай Димитров Манчоров – охранител, отдел „Фирмена сигурност“
Мирослав Атанасов Рабухчиев – охранител, отдел „Фирмена сигурност“
Георги Христосков Кукев – патрул, служби за сигурност, отдел „Фирмена сигурност“
Петър Иванов Стоянов – шофьор на лек автомобил, отдел „Доставки и логистика“
Иван Димитров Белишки – гл. инженер минно планиране, отдел „Минно инженерство“
Стоян Динков Порязов – шофьор на специален автомобил над 120 т, рудник „Асарел“
Георги Николов Ботев – шофьор на специален автомобил над 120 т, рудник „Асарел“
Николай Спасов Загорски – машинист на пътно-строителни машини, рудник „Асарел“
Никола Луков Муховски – сондър, рудник „Асарел“
Николай Янков Узунов – началник смяна, обогатителна фабрика „Асарел“
Лазар Христов Навущанов – оператор на мелница, обогатителна фабрика „Асарел“
Марин Ненов Костурков – механошлосер, цех „ВОС и SX-EW и ПС“
Бончо Стойчев Куртев – монтьор на минни съоръжения, отдел „Ремонт „Рудник и ЦРБ“
Тодор Геронтиев Тодоров – автомонтьор, отдел „Ремонт рудник и ЦРБ“
Нено Илиев Гешанов – механошлосер, отдел „Ремонт „ОФ, ВОС и SX-EW и ПС“
Стоян Стойков Стойковски – електромеханошлосер, отдел „Енергоснабдяване, ЕЕ и И“
Ненчо Стоянов Мирчев – оператор на газокомпр. агрегати, отдел „Енергоснабдяване, ЕЕ и И“
Иван Георгиев Чолаков – асистент, одитор, звено ИСУ

„АСАРЕЛ-ТРАНС“ ООД

Димитър Василев Петкански – техник механик, експлоатация на авт. транспорт

„ЙОГИ“ ЕООД

Стайо Иванов Реджов – главен готвач
Неша Енчова Македонска – готвач

Владо и Тодор – ловци на знания и адреналин

Владимир ДОДНИКОВ и Тодор ГАНДЖОВ,
цех „Водно-отпадно стопанство,
пречиствателни станции и SX-EW“

Кратката все още професионална история в „Асарел-Медет“ АД на Владимир Додников и Тодор Ганджов е сякаш писана под индиго. Младите техници са сред най-новите пополнения в екипа на цех „ВОС, ПС и SX-EW“. И двамата не са от Панагюрище – Владимир е от Велинград, а Тодор от Разлог. И двамата са завършили Университета по архитектура, строителство и геодезия в изчезващата за съжаление специалност „Хидротехническо строителство“. Тодор и Владимир попадат в „Асарел-Медет“ като стажанти и от пръв поглед решават, че това е тяхното място. „Останахме изумени от мащабите и размаха, с които се работи, а по време на стаж разбрахме, че тук можем да се развием много като професионалисти“, споделят те. По-късно се убеждават, че решението да сменят Родопите и Пирин със Средна гора не е „греша“. „Работим по наистина уникални съоръжения и всеки ден е различен“, споделя Владимир. Тодор допълва, че ежедневно се налага да се реагира точно и отговорно. Въпреки това те се чувстват прекрасно тук не само заради професионалните ребуси и нуждата от своевременна реакция. И двамата попадат в млад и нахъсан екип, с който отношенията не спират на бариерата. Намират свои съмишленици, за да си подаряват „малките лудости“ на екстремните спортове.

Тодор е домакин на последното предизвикателство – рафтинг по река Струма. Преди това двамата хидроспециалисти и други „смели сърца“ от цеха поемат от работа към Боровец за нощни ски фieste. Миналото лято пък са търсили нови изпитания на курс по змуркане във Варна и сериозно обмислят създаването на водолазен клуб тук, защото за Владо и Тодор адреналинът никога не е достатъчен.

Аделина и Сашо - асарелски блус за двама

Прекрасната песен на „Диана Експрес“ „Блус за двама“, сякаш е писана за Сашо Хамбарски и Аделина Терзиева. Дватамата са заедно близо 15 години, но все още са много влюбени, красиви и романтични като герои на нежната балада. През тази година и двамата са наградени като най-добри професионалисти в своите отдели, което е още един пътър щрих към хармонията помежду им. „Заедно сме от деца. Аз бях в осми клас, Аделина в девети и една хубава лятна вечер се видяхме в дискотеката. Оттогава не сме се разделяли“, разказва Сашо. От няколко години житейският им блус се пренася и на асарелския дансинг. Александър е охранител в „Асарел-Медет“ АД от 2008 година и казва, че много харесва професията си. Аделина идва в дружеството като стажант през 2012 година и се вписва в екипа на отдел „Енергоснабдяване, енергийна ефективност и инженеринг“.

Тук двамата намират много приятели и разказват, че винаги и за всички могат да разчитат на колегите си. Дватамата са мазнит за контакти, защото са изключително интересни характери и взаимно се допълват прекрасно.

Сашо е истинска стихия, експанзивен и геен, не може да стои и минутка мирен. Това е и причината той да си извоюва титлата „говорител на семейството“. „Слава Богу, че е така, защото иначе щеше да е голяма лудница“, признава с усмивка той. Александър може да не спи с генонощия, но не губи енергия и мотивация. „Като перпетуум мобиле е, не мирясва. Но е много мъжко момче и винаги държи на думата си. А иначе – около него непрекъснато е весело“, споделят колегите му от фирмената охрана.

Аделина като темперамент е на другия полюс. Тиха и деликтна, но вечно усмихната, тя бързо се превръща в любимка на колегите. „Чудесно е че Сашо е на смени, защото така има повече време да ми помага“, споделя Аделина. Тя има едно изключително вкусно хоби и това е сладкарството. Изпод нежните и ръце излизат такива изкушения, които биха накарали да посегне към тях и каменна статуя. Тя се шегува, че може да направи и торта, посветена на „Асарел“, а Сашо веднага хвърля предизвикателството: „Направи я като „Белаз“. Неговата страст е да обикаля язовирите и да дебне големите риби. Към този момент въдичарските му рекорди са 12 килограма сом и толстолоб с тегло 16 кила. Общата им любов обаче е само една, единствена – третото „А“ в семейството. Тя се нарича Алекс и е само на четири годинки.

Аделина ТЕРЗИЕВА от отдел „Енергоснабдяване,
енергийна ефективност и инженеринг“
и **Александър ХАМБАРСКИ** от отдел
„Фирмена сигурност“

40 години по-късно: Младостта си отива, не съвсем, не съвсем...

Годината е 1979, страната е България. Всеобщата народна суетня е около Световната асамблея „Знаме на мира“, която трябва да събере деца от пет континента. За Анна Беломачева, Мариана Ланджева и Петко Джунов тази година пък е годината на окончателната раздяла с детството. Тази раздяла се изразява в старт на трудовата кариера в тогавашния Минно-обогатителен комбинат „Мегет“.

Четиридесет години по-късно тримата се срещат най-напред за празниците и веселието. „Деня на миньора го правехме на голата поляна в село Панагюрски колонии. Свиреше един грамофон, ние си постилахме по едно одеалце на тревата и песни, танци – от 9 до 5 следобяд“, разказва с блеснали очи Анна. Мариана се сеща как е предвождала кръводарителските акции – въпреки че била една от най-младите, гледала да е пример за останалите. Петко пък си спомня за спортните празници – турнири по футбол, кросове, туристически походи. Пред очите му са още груповото празнуване на рождени дни, новогодишните празненства в дискотеката на Колониите. Това са мигове, в които младите „мокаджии“ са намирали забавление, а госта често и половинките си. И тримата са се оженили в тези незабравими години и затова свързват предприятието с дома, семейството и многото приятели.

Тези четири десетилетия трудно се събират в няколко думи, но и тримата си спомнят началото. Анна идва като млад икономист в отдел „Труд и работна заплата“, а по-късно сменя няколко позиции, като в момента е в отдел „Доставки и логистика“. Най-голямото богатство на тези години са безбройните срещи и приятелства. „Знам рождениците гати на повече от 500 колеги, умът ми е настроен да помни цифри“, разказва Беломачева. След някой месец ще излезе в пенсия, но не се притеснява, че ще се предаде на скуката. Колегите казват, че тя има златни ръце, които радват останалите с дантелени шедьоври, изплетени на една кука. Като класическа Дева тя е много подреден човек и къта при себе си истински съкровища. В три класъра е събрала почти цялото течение на фирменото издание и при нея често колегите идват, за да си припомнят какво се е случило през „една коя си година“. Другата фирмена ценност е колекцията от вино, съставена от бутилките, които всеки асарелец получава за Деня на миньора.

За Мариана първите трудови дни на „Мегет“ започват дни преди да завърши официално училището. „Дори ми се наложи да изляза за пръв път в отпуска, за да си взема дипломата“, разказва Мариана. Във времената на „мъжките професии“ тя започва като шлосер в рудника и работи в изцяло мъжка компания около година и половина. Била на изключителна почит, но е преживяла и някои малко странни шеги като тази да ти напълнят работните ботуши с вода. Преди старта на новия гигант „Асарел“ тя работи във фургон, защото още няма обособени сгради. „През зимата се налагаше да си изринеш снега до фургона, за да влезеш, но беше весело“, споделя тя. В крайна сметка се оказва, че нейното призвание е счетоводството, а и до днес тя е в същата сфера. Въпреки, че по цял ден се занимава с цифри и справки, все още не е уморена. „Ако искате вярвайте, но и след 40 години тук с удоволствие идвам на работа“, възнува се Мариана.

Анна Караатанасова-Беломачева,
специалист в отдел „Доставки и логистика“
Петко Джунов, търговски представител -
в отдел „Инженеринг на ремонта“
Мариана Ланджева, счетоводител

Същото казва за себе си и Петко Джунов, на когото за 2019 г. е отредена и почетната титла „Знаменосец на гружеството“. Той казва, че е благодарен, защото пред очите му е голяма част от историята на предприятието. „Помним „Мегет“, знаем и „Асарел“, казва той. Помни и първите си работни дни в подстанцията на медетската фабрика. След това работи на много позиции, а днес е в отдел „Инженеринг на ремонта“. С удоволствие си спомня как през него е минала доставката на нова, революционна за времето си техника, като самосвалите „Терекс“ и първата Циклично-поточна технология. „Фирмената песен сякаш казва всичко за нашето поколение“, казва Петко Джунов и припомня последните два стиха от него: „...И децата ни искаме да запомнят, че с теб най-щастливо живяхме в „Асарел-Мегет“!“. Именно на децата и трите внучета е посветено и свободното му време.

Тримата са категорични, че усмивките от „старите ленти“ са им толкова скъпи, защото са свързани с младостта. Всички, които ги познават, казват за тях, че си остават „свежарки“ на външен вид. Защото и тримата държат на въоръжение онази гързост и бодрост, която е накарала класикът Недялко Йорданов да възкликне с недоверие: „Младостта си отива? Не съвсем, не съвсем...“.

Ансамбъл „Пирин“:

ОЧАКВА ВИ ЕДНА ФОЛКЛОРНА ПРИКАЗКА ЗА КРАСОТАТА И МАГИЯТА

Интервю с Данислав Кехайов – директор на ансамбъл „Пирин“

Данислав Кехайов е директор на ансамбъл „Пирин“, който е един от най-известните български ансамбли и посланици на българското народно изкуство по света. За своето съществуване ансамбълът е изнесъл над 7 хиляди концерта по цял свят, пред повече от 6 милиона зрители. През 1990 година ансамбъл „Пирин“ получава награда „Грами“ за участието си в албума „Мистерията на българските гласове“ на Марсел Селие. На 31 август ансамбъл „Пирин“ ще гостува в с. Панагюрски колонии, за да участва в концерта по повод Деня на миньора и фирмения празник на „Асарел-Медет“ АД.

Г-н Кехайов, зад гърба си имате хиляди участия в десетки държави. Има ли концерт, който е донесъл по-специална емоция за ансамбъл „Пирин“?

Всеки един концерт е изживяна и споделена с публиката емоция. Зареждаме се взаимно с много положителна енергия. Но в паметта ми остана запечатано откровението на една група почитатели на нашето изкуство от град Пловдив. След един концерт в Града под тепетата те дойдоха зад кулисите и се обърнаха към мен с думите: „Г-н Кехайов, обикновено ние, хората, се зареждаме с енергия от Космоса. Днес Космосът се зареди с енергия от изпълненията на ансамбъл „Пирин“. Няма по-голяма радост за един артист от признанието на Нейно величество публиката.

Вашият ансамбъл наброява повече от 70 човека на сцена, плюс хората, които стоят зад творческо-организационната част. Как преминава един ден подготовка на толкова голям екип?

Всеки ден артистите от ансамбъл „Пирин“ влизат в репетиционните зали, работят по своето професионално усъвършенстване, сътворяват красота с изкуството си, която после споделят със своята публика на голямата сцена. Денят започва с разпяване на певческия състав, разсвирване на оркестъра и загряване на танцьорите. Под ръководството на своите преки ръководители – диригенти и хореографи, те отработват детайлно всички елементи от поставените им художествено-творчески задания. След което в голямата зала се събират всички звена за общи репетиции и цялостно изграждане на конкретна концертна програма.

Има ли семейства, които са започнали от ансамбъла?

Разбира се, че има и то не малко. През годините десетки млади, талантиливи и красиви артисти постъпват на работа в ансамбъл „Пирин“. Между много от тях пламва искрицата на любовта, вричат се във вярност и създават прекрасни семейства, чиито деца израстват пред очите на колегите им в ансамбъла.

Може ли да ни разкажете някоя любопитна история от многобройните Ви участия, останала скрита за публиката?

Разбира се, че за своите 65 години, при хилядите концерти в десетки страни по целия свят, има много курioзни истории, останали скрити от публиката. Но те затова са останали скрити, защото са от „кухнята“ на състава. Ето защо по-скоро бих разказал една курioзна история по време

на концерт в град Девин. Още от първата част на концерта, при представянето на емблематичния танц за ансамбъла „Пирински тъпани“, когато тъпанът изпълва с грохота си сцената и те завладява с ритъма си, и ти идва да покажеш наведнъж цялата си сила, която имаш, от тавана на залата, точно върху сцената, се откърти, падна и разпръсна един огромен блок от мазилката. За щастие пострадали нямаше. Озвучителят и диригентът, които седяха непосредствено до авансцената, се разбягаха, но танцьорите само леко се отгърпнаха встрани и продължиха танца до неговия финал. Беше страшно, но имайки предвид, че нямаше пострадали, остана една курioзна история. След концерта и многобройните аплаузи на публиката, кметът на Девня обеща да започнат веднага ремонт на залата в читалището, където се състоя концертът и да ни покани да гостуваме при откриването на реновираната зала.

На 31 август ще участвате в празничната програма за Деня на миньора в село Панагюрски колонии. Какво да очакват Вашите почитатели?

Ще се радвам да се съберем „На мегдана“ – една фолклорна приказка за красотата и магията, за космическата сила на българския танц, на българската песен, на българската музика, на българската шевица, където главни действащи лица ще бъдат артистите от ансамбъл „Пирин“.

Стенли:

ОЧАКВАМ СЛЪНЧЕВО ВРЕМЕ И СЛЪНЧЕВО НАСТРОЕНИЕ ЗА ПРАЗНИКА

Станислав Сланев, известен с псевдонима Стенли, е български поп и рок изпълнител, известен със сътрудничеството си с групите „Тангра“ и „Спринт“, както и със самостоятелната си кариера на певец и композитор.

Завършва специалност „Естрада“ в Музикалната академия. До 1984 г. работи с групите „Такт“ и популярната по това време пловдивска рок група „Паралел 42“. В периода 1984 – 1986 г. е вокал в група „Тангра“, когато излиза емблематичният албум на групата „Тангра II“. Стенли е вокалист на групата, когато „Тангра“ записват хита „Оловният войник“, с който печелят Младежки конкурс за забавна песен през 1985 г. „Тангра“ със Стенли в състава си е първата българска ню уейв група. След това се присъединява към група „Спринт“, където е вокал 2 години. През 1990 г. започва самостоятелна певческа кариера, работейки с гост музиканти. За албума си от 1992 г. печели наградата „Певец на годината“ от националната „Рок академия“. През 1998 г. получава трета награда на конкурса „Златният Орфей“ за песента си „Човекът от квартала“. Друга известна негова песен става „Обсебен“, записана през 2000 г. Стенли е женен за актрисата, певица и писателка Людмила Сланева – Локо, за чийто албум „Можеш“ (2005) той пише музиката и прави аранжиментите. Пише музика и за „Цветният албум“ (2002) на поп-певицата Ирра. През 2013 г. участва в риалити шоуто на TV7 „Музикална академия“. През 2015 г. Стенли става част от рок група „Легендите“ заедно с Йордан Караджов, Константин Цеков, Константин Марков, Митко Кърнев и Любо Киров.

На 31 август той и формацията му „Стенли лайв бенд“ ще гостуват в с. Панагюрски колонии, за да участват в концерта по повод Деня на миньора и фирмения празник на „Асарел-Медет“.

Стенли, когато се присъединихте към „Тангра“ през 80-те години на миналия век, започна „ню уейв“ – периодът на групата. Как се случи този завои и за добро ли беше?

Да, взехме решение да променим звученето, да бъдем по-модерни, по-актуални. Тогава „ню уейвът“ имаше много почи-матели, а и ние бяхме повлияни от големите – „Депеш Мод“, „Дюран Дюран“ и др. Получиха се много добри неща, които се харесват и днес. А дали този музикален завои е бил за добро – времето ще покаже.

Как се приемаха тогава цветните коси, лъскавите дрехи, обещите?

От публиката се приемаха много добре. Заедно с публиката се забавлявахме много. На властта обаче не се харесваше и имаше доста проблеми. Това бе и една от причините през 1986 г. колегите от групата да заминат в чужбина. Аз обаче останах, не исках да пея кавъри. Останах тук и продължих да правя собствената си музика на български, така, както аз я харесвам.

Фънки и останалите от групата коя песен харесват най-много?

На Фънки любимата му песен се нарича „Завръщане“. Но харесват всички неща, щом като ги свирят с удоволствие

Подготвяте ли нещо ново в момента?

Да, правя нов албум, който ще бъде готов през късната есен. Работя много сериозно, музиката се пише в Англия, смесвам в Ирландия, звукът ще е страхотен. Хора, които са запознати с този проект казват и са чували неща от албума казват, че подобно нещо в България не е правено. Крайно време беше, защото минаха 17 години от последния ми албум „Обсебен“.

Ще можем ли да чуем нещо от албума на 31 август в Панагюрски колонии?

Няма как преди да е готов, но зрителите ще чуят стари парчета на „Тангра“ като „Богатство“, Нашият град, „Оловният войник“, „Жулиета“, „Бъди, какъвто си“, както и мои неща като „Пътят към храма“, „Обсебен“ и др. Сигурен съм, че всички ще се чувстваме прекрасно. Последният път, когато идвах в Панагюрище, валеше, но се надявам сега на слънчево време и слънчево настроение.

До скоро!

СКРИТОТО ПАНАГЮРСКО СЪКРОВИЩЕ

Панагюрище се сдоби със световна слава благодарение на тракийското съкровище, намерено в района. Но от няколко години в града се развива нов, безценен потенциал, свързан с благополучието на местната общност – талантливите деца на възрожденския град.

Голяма част от тях вече пета поредна година са в основата на успешното провеждане на елитния турнир по тенис на маса, привличащ все по-голям интерес на най-добрите в играта. Да си близо до такива майстори е възможност, както да запалиш желанието да станеш спортист, така и да развиеш своите социални умения в търсене на самоусъвършенстване.

Анна Кекова е идеалният пример за това. Вдъхновена от близостта с японските състезатели, на 16 години тя започва да учи техния език.

„За трета година следя отвътре случващото се в „Арена Асарел“, а за втора помагам като доброволец. Турнирът ме вдъхнови да опитам предизвикателството да науча японски. През миналата година осъзнах, че трябва да положа много повече усилия, за да постигна целта си. Записах се сама в японски център „Агора“ в София, без знанието на родителите ми. Когато те разбраха колко силно искам да науча този език ми позволиха да пътувам сама всеки уикенд от Панагюрище до столицата“, разказва Ани, която помага в превода на интервюта на японските състезатели.

12-годишният Танчо Нейчев пък има привилегията да бъде на самото игрално поле. Той е сред децата, които събират топките по време на официалните мачове.

„Страшно вълнуващо и интересно е да съм близо до масата и играчите. Тренирам от почти една година. Гледах клипове в интернет и много ми хареса този спорт. Моят

любим състезател е Ма Лонг. Пожелавам си някой ден да стана световен шампион като него“, споделя с ентузиазъм Танчо. Той имаше възможността да участва в официалното откриване на турнира, където размени няколко удара с председателя на Българската федерация по тенис на маса Стефан Китов.

За Йоана Ботева удоволствието от 2019 ITTF World Tour Asarel Bulgaria Open е съчетано и с отговорността да се грижи за младежите и децата, които помагат в организацията. Тя е на 22 години и е студент по право в Софийския университет. „За втора поредна година съм отговорник за „техническия екип“, ако така можем да обобщим хората, които помагат почти във всяка дейност, свързана с провеждането на турнира. Около 20 души, предимно деца от местни училища, съдействат за акредитирането на участниците, следят за достъпа до различните зони в залата, действат като стюарди по трибуните, грижат се за реда в тренировъчната зала, помагат при трансферите на отборите към хотелите, помагат за преустройството на залата в различните състезателни дни и др. Някои от тях са още от първата година на турнира“, споделя Йоана и допълва, че още с края на надпреварата започват запитванията с желание децата да бъдат част от Asarel Bulgaria Open и следващия сезон. „Много е изтощително. Работата е отговорна, но всички я вършат с желание и отдаденост. Крайният резултат винаги е удовлетворяващ“.

Децата и младежите, които ще почерпят вдъхновение за нови предизвикателства в живота си. Някои от тях ще продължат да преследват спортни успехи, докато други ще вложат енергията си в различни сфери. Това са истинските победители в турнира 2019 ITTF World Tour Asarel Bulgaria Open!

„АСАРЕЛ-МЕДЕТ“ ВЗЕ КУПАТА ЗА ДЕНЯ НА МИНЬОРА

Финалистите дариха паричните награди на таланта Иван Иванов

„Асарел-Медет“ спечели турнира по мини футбол, посветен на Деня на миньора, който се проведе от 19 до 24 август. Капитанът Кръстьо Кроснаров вдигна купата след като в красив финал отборът се наложи над съперниците от „Детони“ с 4:1. Асарелци гръмнаха с 2:0 през първото полувреме но в началото на втората част противниците им

върнаха един гол и взеха инициативата. С още два гола към края асарелци сложиха край на спора. Третото място остана за „Кобрите“, които в мача за третото място се наложиха над „Аматьорите“ с 5:2.

За първите три отбора организаторите бяха осигурили купи и парични премии. Наградите връчи изпълняващият длъжността директор „Човешки ресурси“ в „Асарел-Медет“ АД Нели Мърхова, която благодари на всички участници и пожела успех на отборите. „Радостно е, че около 100 млади хора отделиха време да спортуват през тази седмица. Нека догодина се включат и нови отбори“, заяви тя по време на церемонията.

Беше връчена и награда за феърплей, която отиде при Клуба на привържениците на ЦСКА - Панагюрище. Трогателен жест направиха отборите финалисти, които дариха паричните си награди на талантливия млад атлет и футболист Иван Иванов, за да подпомогнат по-нататъшното му развитие.

**ASAREL
BULGARIA
OPEN**

2019 ITTF WORLD TOUR
PANAGYURISHTA AUG 15-18

Харимото и Чън са големите победители от 2019 ITTF World Tour Asarel Bulgaria Open!

Томоказу Харимото продължава да пише историята в тениса на маса. 16-годишният японец спечели титлата при мъжете на петото издание на турнира „Асарел България Оупън“ в Панагюрище, след успех срещу Дзъхао Джао от Китай с 4:2 (11:6, 12:14, 11:5, 13:11, 13:15, 11:4). Първият мач между двамата състезатели от Световния тур предложи страхотни емоции, а три от шестте гейма бяха решени след продължения. Харимото имаше инициативата и в петия си двубой от турнира, а въпреки храбрата съпротива, 110-ият в ранглистата трябваше да се задоволи с второто място.

„Чувствам се много по-силен духовно спрямо миналата година, когато отпаднах на полуфиналите тук. Не се предадох въпреки някои трудности в средата на срещата, продължих уверено и в крайна сметка спечелих. Тази година не започна добре за мен, но след този успех, съм устремен да показвам най-доброто от себе си и да печеля“, сподели Харимото, който завоюва третата си титла от Световния тур. Успехът бе ценен за него и поради факта, че той е първият състезател извън Китай този сезон, който печели титла от Тура.

В изцяло китайския финал при дамите триумфът бе за Синтун Чън, която победи Джуодзиза Хъ с 4:1 гейма (11:4, 7:11, 12:10, 11:6, 11:4). Така и вторият мач помежду им от Световния тур завърши с неин успех с еднакъв резултат. През миналата година Чън спечели срещу Хъ в Хонконг, а титлата в Панагюрище бе трета за нея в кариерата ѝ.

Успехът е специален за мен, защото това е награда за усърдния труд, който положих в последните седмици. Много ми харесва България и се надявам да защитавам титлата си тук и през следващата година“, заяви Чън.

В предпоследния състезателен ден на турнира по тенис на маса в Панагюрище, 2019 ITTF World Tour Asarel Bulgaria Open, бяха определени шампионите при двоиците. Три различни нации си разпределиха златните медали. При мъжете корейците Йонсик Джеон и Сансун Лиї направиха обрат срещу представителите на Япония Юкия Уда и Казихуро Йошимура с 3:1 гейма (4:11, 11:4, 11:9). За победата голяма заслуга имат и емоционалните им фенове, които, въоръжени с тълпани, създадоха изумителна атмосфера в „Арена Асарел“. Успехът беше постигнат в присъствието на посланика на Република Корея в България Джънг Джингю. За да подкрепи своите сънародници в залата в Панагюрище беше и Негово Превъзходителство Дун Сяодзюн, посланик на Китайската народна република у нас. Той се наслади на живо на успеха на Гу Ютин и Му Дзи във финала при дамите. Те не дадоха шанс на японците Миу Хирано/Саки Шибата, надигравайки ги категорично с 3:0 гейма (11:7, 11:6, 11:5). Япония все пак спечели титла. Това се случи благодарение на Мима Ито и Юн Мизутани, които взеха дебютен трофей при смесените двоици в Световния тур. Те триумфираха във финала, надигравайки китайците Ян У и Ма Тъ с 3:1 гейма (11:8, 12:10, 9:11, 11:9). Щастливите победители споделиха, че чувстват облекчение най-сетне да спечелят първото място, след като в предишните им две участия остават 3-ти и 2-ри.

„Много сме доволни, че сме на върха. За 4-ти път сме тук. България е прекрасна държава и сме много щастливи, че имаме възможността да се връщаме отново и отново“, коментираха Ито и Мизутани.

Asarel Bulgaria Open ще се проведе и през 2020-та година, а мачовете ще бъдат през септември.

Отгел „КОМУНИКАЦИИ“

КРЪСТИНА ИВАНОВА И ИВЕТ ИЛИЕВА СА ТАЗГОДИШНИТЕ НОСИТЕЛИ НА ПРИЗА „ПРОФ. Д-Р ЛЪЧЕЗАР ЦОЦОРКОВ“

За трета поредна година бяха връчени двете награди на името на проф. д-р Лъчезар Цоцорков за най-перспективни млади състезатели по тенис на маса. За прогреса, показан в последните 12 месеца бяха отличени носителката на бронзов медал от Балканското първенство до 18 години Ивет Илиева, както и 14-годишната Кръстина Иванова, която в тандем с Ерен Бекир спечели второ място на Балканските игри. Наградите връчи председателят на Надзорния съвет на „Асарел-Медет“ АД Димитър Цоцорков, по време на церемонията по откриването на „Асарел България Оупън“ 2019.

МИРОСЛАВ МИТЕВ СПЕЧЕЛИ ТУРНИРА ЗА ДЕНЯ НА МИНЬОРА

Мирослав Митев спечели турнира по шахмат за Деня на миньора, който се проведе на 3 и 4 август в Хотел & SPA „Каменград“. Организатор на турнира бе шахматна секция „Асарел-Медет“.

Победителят допусна само една загуба - от Найден Иванов в третия кръг, но след това беше безгрешен в 4 последователни партии. На второ място остана Стоян Томов от Пазарджик, а трети се нареди Найден Иванов от ШК „Оборище“. Наградите и грамотите на участвалите състезатели връчиха организаторите на турнира от ШС „Асарел-Медет“ Петър Караджов - председател на секцията, и директорът на турнира Донка Караджова.

КЪНЕВ И ВЪЛЧЕВ СПЕЧЕЛИХА ТУРНИРА ПО СПОРТЕН БРИДЖ „ПОЛЕНЕТО 2019“

В чест на Деня на миньора секцията по спортен бридж към „Асарел-Медет“ АД организира открит турнир. Състезанието се проведе на 10 август в столовата на почивна база „Поленето“ край язовир „Тополница“. Макар и с камерно участие след оспорвана и емоционална 5 часова спортна битка победител стана тандемът Манол Кънев - Николай Вълчев. Втори останаха Иван Марчев и Стайо Чамов, а трети са Делчо Чопаринов и Петър Михлюзов.

Големият национален бридж турнир „Панагюрище“ който по инициатива на асарелските бриджъори се провеждаше ежегодно, вече ще се организира на две години, съобщиха от секцията. Причината е претоварения календар на федерацията и многото заявки за домакинства на състезания.

ТЕНИСИСТ НА СКТМ „АСАРЕЛ-МЕДЕТ“ СЪС ЗЛАТО ОТ ПРЕСТИЖЕН МЕЖДУНАРОДЕН ТУРНИР

Илия Воденичаров и Доница Данкова представиха СКТМ „Асарел-Медет“ на XXI-ия международен фестивал по тенис на маса „Албена“ 2019. Турнирът се проведе от 24 до 28 юли в курорта Албена, като и тази година се нареди сред един от най-големите спортни форуми у нас. Броят на гостите и участниците тази година бе над 400 от 15 държави от Европа и Азия. Турнирът е единственият по рода си, който събира състезатели от 8 до 80-годишна възраст.

В категория до 15 години Илия Воденичаров прегази конкуренцията в груповата фаза, след което се справи с поставения под номер 1 румънски състезател. Негов съперник в четвъртфиналите бе представител на Русия, а в полуфиналния двубой панагюрският тенисист среща Симеон Спасов от „Корабостроител‘92“ Варна. В спора за златото Воденичаров бе категоричен и се наложи с 3:1 над Максим Расказов от Русия. Доница Данкова също записа успешно участие и макар да се състезава за първа година сред големите зае шеста позиция в „Б“ турнира.

След като приключи успешното си участие в Албена, Илия вече е на подготовка в Чепеларе, където бе поканен да вземе участие в лагер, организиран от СКТМ „Стоянстрой“ - Пловдив.

„АРЕНА АСАРЕЛ“ ДОМАКИН НА БАЛКАНСКО ПЪРВЕНСТВО ПО БОРБА

Балканско първенство по борба за юноши и девойки до 15 години, кадети и кадетки, ще се проведе в зала „Арена Асарел“ в периода 30 септември – 6 октомври 2019 година. Очаква се да участват близо 380 състезатели и треньори от всички балкански страни.

СЪБИТИЯТА В „АРЕНА АСАРЕЛ“ ПРЕЗ СЕПТЕМВРИ

ДАТА	СПОРТ, СЪБИТИЕ	ВИД МЕРОПРИЯТИЕ	ОРГАНИЗАТОР
01 – 07.09.2019	Баскетбол	Лагер	БК „Септември“
14 – 15.09.2019	Хандбал	Турнир	ХК „Панагюрище“
30.09 – 06.10.2019	Борба	Балканско първенство	БФ „Борба“

Програмата е предоставена от „Спорт Инвест Панагюрище“. Тя не е окончателна и са възможни промени.
За допълнителна информация: зала „Арена Асарел“.

НОВОТО ПАНАГЮРСКО СЪКРОВИЩЕ Уни Хоспитал

Д-р Росица КРЪСТЕВА, началник на отделението по медицинска онкология в "Уни Хоспитал":

ИСТИНАТА ЗА ПАЦИЕНТИТЕ Е МНОГО ВАЖНА

„Индивидуалният подход е от изключително значение, защото хората са много различни и всеки има нужда от специално внимание и лично отношение. Стремя се да бъда обективна и изчерпателна, да говоря на разбираем език“, споделя д-р Росица Кръстева, началник на отделението по медицинска онкология в МБАЛ „Уни Хоспитал“, отличена за „Лекар на годината 2018“ на лечебното заведение. Истината е много важна за пациентите, подчертава д-р Кръстева и разяснява, че болни от рак в 4-ти стадий с една метастаза имат големи шансове да живеят дълго, противно на схващането, че в този стадий болестта е нелечима. „Стремя се да давам ясна и подробна информация на пациентите си и близките им, дори и когато прогнозите не са добри“, подчертава тя. По този начин изграждаме едно взаимно доверие, което в основата на добрите отношения между лекар и пациент.

Д-р Росица Кръстева е родена във Варна, живее и израства в Шумен, където завършва със златен медал Природо-математическата гимназия. Тя е второ поколение лекар, както и сестра ѝ, която е акушер-гинеколог в Германия. Завършва „Медицина“ в София, защото по това време в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ няма специалност „Палеонтология“, каквато е мечтата ѝ. Д-р Кръстева е убедена, че медицината е изкуство, което трябва да бъде предадено, но и трябва да го носиш в себе си. За нея въображението и творчеството са в основата на всеки успешен

житейски път. Затова подкрепя сина си, който няколко години учи „Физика“ в Германия, а сега изучава „Музика“ в България. Двете не са взаимно изключващи се, защото в т.н. точни науки има не по-малко креативност отколкото в типично творческите области. Творчеството се придобива и с опита, родителите могат да насърчават децата си от най-ранна възраст да бъдат наблюдателни и трупайки знания да развиват уменията си, акцентира д-р Кръстева.

Избрах да специализирам медицинска онкология, защото в учебниците ни пишеше, че солидните тумори, като този на белия дроб, са нелечими, за разлика от хематологичните заболявания и това, което ме привлече в специалността беше именно голямото предизвикателство. В началото на 90-те години вече имахме възможност да четем чуждестранни медицински списания и се оказва, че хората по света лекуват и този вид заболявания, разказва д-р Кръстева. За над 20 години като лекар става свидетел на огромно развитие в областта на онкологията, заради което се определя като щастлива.

Днес казваме, че ракът може да бъде победен, с известни уговорки, споделя д-р Кръстева. Според нея чудесата са навсякъде около нас, само трябва да имаме сетива за тях, но медицинско чудо да се излекува болен от рак без никакво лечение е невъзможно. Съществуват сгрешени диагнози, категорична е д-р Кръстева и уточнява, че изчезването на метастазите рядко е медицински факт. Колегите ми ме наричат магьосница, защото образно казано забърквам отвари - лекарствата за химиотерапията на пациентите.

Водещ принцип в работата на д-р Кръстева е поддържането на високо ниво на компетентност и професионализъм. Постига го с непрекъснато проследяване на най-новите тенденции в областта на медицинската онкология и с участието си в национални и международни конгреси, включително като лектор. Работата в екип е не по-малко важна за нея, доказателство за което е увереността на колегите ѝ, че тя е лидерът, който ги води по пътя на успешното лекуване и обгрижване на пациентите им.

Пътуванията по света са начинът, по който д-р Росица Кръстева се откъсва от натоварения си график на лекар. Любимите ѝ места я зареждат с енергия и вдъхновение за нови победи!

В ОНКОЛОГИЧНИЯ ЦЕНТЪР БЕ ОТКРИТА БИБЛИОТЕКА ЗА ПАЦИЕНТИ

Библиотеката за пациенти, изградена благотворително с цел предоставяне на още по-добри условия бе открита на 8 август от д-р Росица Кръстева, началник на Онкологичния център в МБАЛ „Уни Хоспитал“. Още от самото си създаване Онкологичният център следва тази политика и поставянето на началото на Болничната библиотека е поредната инициатива в името на цялостното и най-съвременно предоставяне на здравни грижи. Библиотеката е резултат от съвместните усилия на д-р Росица Кръстева, Командерия „Княз Борис Търви“ към Велик Приорат - България на Ордена на Рицарите Тамплиери на Йерусалим и ИК „Гей-Либрис“. В отговор на специфичните психосоциални нужди на пациентите, особено на онези, на които е необходим по-продължителен болничен престой, Библиотеката предлага разнообразие от заглавия, като по този начин се дава достъп до висококачествена литература за широк кръг от читатели. В празника по откриване на библиотеката, който съвпада и с третата годишнина на Отделе-

Информацията е предоставена от МБАЛ „Уни Хоспитал“

нието по медицинска онкология, участие взеха изгряващите звезди по спортни танци Антон Анев и Виктория Георгиева.

Подарък от исторически издания, свързани с родния край и приветствие, отправя д-р Красимира Чачова-Ранчева, управител на МБАЛ „Уни Хоспитал“. Обещание да продължат да попълват Библиотеката дадоха Галя Кръстева, изпълнителен директор на ИК „Гей-Либрис“, както и Светлана Тилкова - Алена и проф. Юлия Николова от Командерия „Княз Борис Търви“ към Велик Приорат - България на Ордена на Рицарите Тамплиери на Йерусалим. Книги и цветя подариха и пациенти на д-р Кръстева, които изказаха огромната си благодарност към нея и екипа. Създаването на Болнична библиотека на територията на Онкологичния център приобща „Уни Хоспитал“ към групата на високо развитите и социално отговорни болнични заведения, чийто брой все още не е достатъчно голям, дори в световен мащаб.

ТРИ ЦЪРКВИ В ОБЩИНА БРЕЗНИК ПОДОБРЯВАТ СЪСТОЯНИЕТО СИ С ДАРЕНИЕ ОТ „АСАРЕЛ-ИНВЕСТМЪНТ“

Преди 566 години за първи път се среща името на село Сопица. Както при много други имена, така за това специфично име, не се знае точно откъде идва, но е свързано с легенди за смели хора, които със сопн защитава селото си. От 209 години насам, обаче, местните хора свързват защитата на селото с вярата, че техният храм „Свети Георги“ ги пази от всичко. Смята се, че там е имало църква още по-рано, защото в района е злодействал жесток кърджалъ, който разрушил всички църкви в Брезнишко и най-вероятно така съдба е имала и църквата в Сопица. През 1810 година е построен храмът, който е неизменна част от историята на селото и до днес.

За радост, в последните години църквата „Свети Георги“ се радва на грижа и поддръжка от жителите на брезнишкото село. Тя е съхранена и запазена, но има нужда от още много подобрения. С тази задача се ангажират църковното настоятелство и кметът на селото, които се обърнаха към „Асарел“ с молба за финансова помощ, за да реставрират стенописите в храма. Така стана възможно през 2019 година да бъдат освежени част от иконите по стените на „Свети Георги“. Средствата за тази дейност бяха осигурени чрез Договора за сътрудничество между „Асарел-Инвестмънт“ и Община Брезник. Художник - реставратор вече работи в селото и се очаква дейността му да приключи до няколко седмици.

Пред завършване е и ремонтът на друга църква на близо 30 километра от Сопица и на повече от 1000 метра надморска височина. И двете църкви са паметници на културата от местно значение, но в планинското брезнишко село Горна Секирна на дневен ред е не разкрасяването, а спасяването на църквата „Свети Архангел Михаил“. От епохата на Възраждането досега времето е оставило много щети по сградата. Първа стъпка към подобряване на състоянието ѝ е ремонт на покрива. С отпуснатите средства от „Асарел-Инвестмънт“ и Община Брезник започна дългоочакваната промяна на състоянието на църквата, за която местните хора отдавна мечтаят. След като спрат течовете и мястото стане по-безопасно за посетителите на църквата, вече може да се работи за подобряването на условията вътре в храма.

Подобно предизвикателство стои и пред църквата в друго брезнишко село – Слаковци. Там се намира третата църква, която получи средства за ремонт тази година. Кметството на селото кандидатства пред „Асарел-Инвестмънт“ и Община Брезник с предложение за подобрения в

храма. Идеята получи одобрение и финансиране, но на този етап все още не е започнала никаква дейност. Оказва се, че състоянието на сградата е много тежко и изисква по-комплексно решение. Освен това е стартирана процедура по промяна на статута на църквата. Изискване от Договора за сътрудничество е всеки ремонтът да бъде съобразен с изискванията за опазване на културното наследство. В това отношение процесът на промяна на статута затруднява вземането на решения от настоятелството на църквата и забавя реализацията на проекта.

Всички проекти, финансирани по Договора за сътрудничество, трябва да бъдат завършени до края на годината. Всяка от трите църкви разполага с бюджет от 3000 лева, които са предоставени безвъзмездно от „Асарел-Инвестмънт“. Финансираните с тези средства дейности се организират от Община Брезник и конкретните получатели на средствата.

През 2019-та във фокуса на годишното дарение на фирмата в общ размер на 50 000 лева са проектите на селата около Брезник. Проекти на най-малките населени места в региона се разглеждаха с приоритет и всички кандидатури за средства получиха финансиране за идеите си. Общата цел на дарението е да създава нови възможности за подобряване на качеството на живот в общината, в която гъщерно гружество на „Асарел-Мегем“ АД реализира инвестиционна дейност чрез свой минно-добивен проект.

Информацията е предоставена от „Асарел Инвестмънт“

★★★
CORAL
HOTEL
SOZOPOL

ул. Лазурен бряг 5
+ 359 876 110 110

coral.thracian-hoteliars.com

Хотел Корал - красивата перла на Созопол

Созопол- хилядолетен и пленяващ

Едва ли има човек, който да не е чувал или посещавал малкото и китно градче по Южното българско Черноморие – Созопол. Хилядолетен и пленяващ, най-старият град на Черноморския ни бряг е притегателна сила и предпочитан кът за отдих и на българи, и на чужденци. Ще обикнете Созопол с уметлото му съчетание на старинно и ново и възможността да посрещне и отговори на различните очаквания и потребности на посетителите си. От павираните улички, облицованите в дърво къщи, симпатично наредени бурканчета със сладко от зелени смокини пред тях, през музеи и църкви, златни и чисти пясъчни ивици и голямо разнообразие от заведения и забавления за тъмната част от деня. Всичко това, събрано като на длан, за да се потопите в магията на града и да не поискате да си тръгнете. Никога.

Изключителни условия за настаняване и разнообразна идеи за есенна почивка

С особен чар е градът не само през лятото, а и през месеците Септември и Октомври. Топлите есенни слънчеви лъчи сякаш се прокрадват през едва доловимите вълни, та чак до златните пясъчни коси и оставят чувството у посетителите на града за спокойствие и интимност. Колоритът на града се променя, става по-топъл и живописен. Времето сякаш спира и ви дава възможност да си откраднете последни слънчеви мигове с аромат на паламуд.

“Офис” с изглед към морето

Хотел Корал е така проектиран, че дори да не са ви останали почивни дни след летните отпуски, спокойно бихте могли да пренесете офиса си на терасата на ресторанта и да свършите всички текущи задачи, но не заключени между стените на офиса, а с мирис на море. А офертата ни за фирмени и групови събития е чудесен повод да сплотите колектива и да изнесете работното място с изглед към морето! Напитка за „Добре дошли“, ползване на сауна, възможност за забавна вечерна програма или организиране на игри и тимбилдинг активности са само част от бонусите, които ще получите, ако посетите хотела с вашите колеги или група приятели.

Преференциални цени от 29 лв на човек

Хотел Корал, разположен на живописна скала със зашеметяваща гледка към Стария град, е в унисон с неповторимата атмосфера на града и предлага невероятна възможност да се събуждате с необятната морска шир. Изключителни условия за настаняване, богата програма, с която да разнообразите есенната си почивка- идеи за разходки в града, но и посещение на забележителностите около него. И всичко това на преференциални цени от 29 лв/ човек – възможност да създадете спомени, които дълго ще ви топят зимата. За всекиго по нещо така може би най-кратко бихме описали есенната оферта на Хотел Корал. За търсещите почивка и спокойствие – закрит плувен басейн, за романтиците дълги разходки по калдъръмените улички, за ценителите на забележителности – истински замък само на 3км от Созопол, за любителите на историята – посещение на Тракийското светилище Бегликташ и още много..

С какво още ще ви изуми хотел Корал и какво може да ви разкрие Созопол през есента, предстои да разберете.

Направете своята резервация или запитване за оферта за събитие на:

hotelcoral@abv.bg или Т 0876 110 110 .

Снимка: Сивилиана КОТЛАРОВА

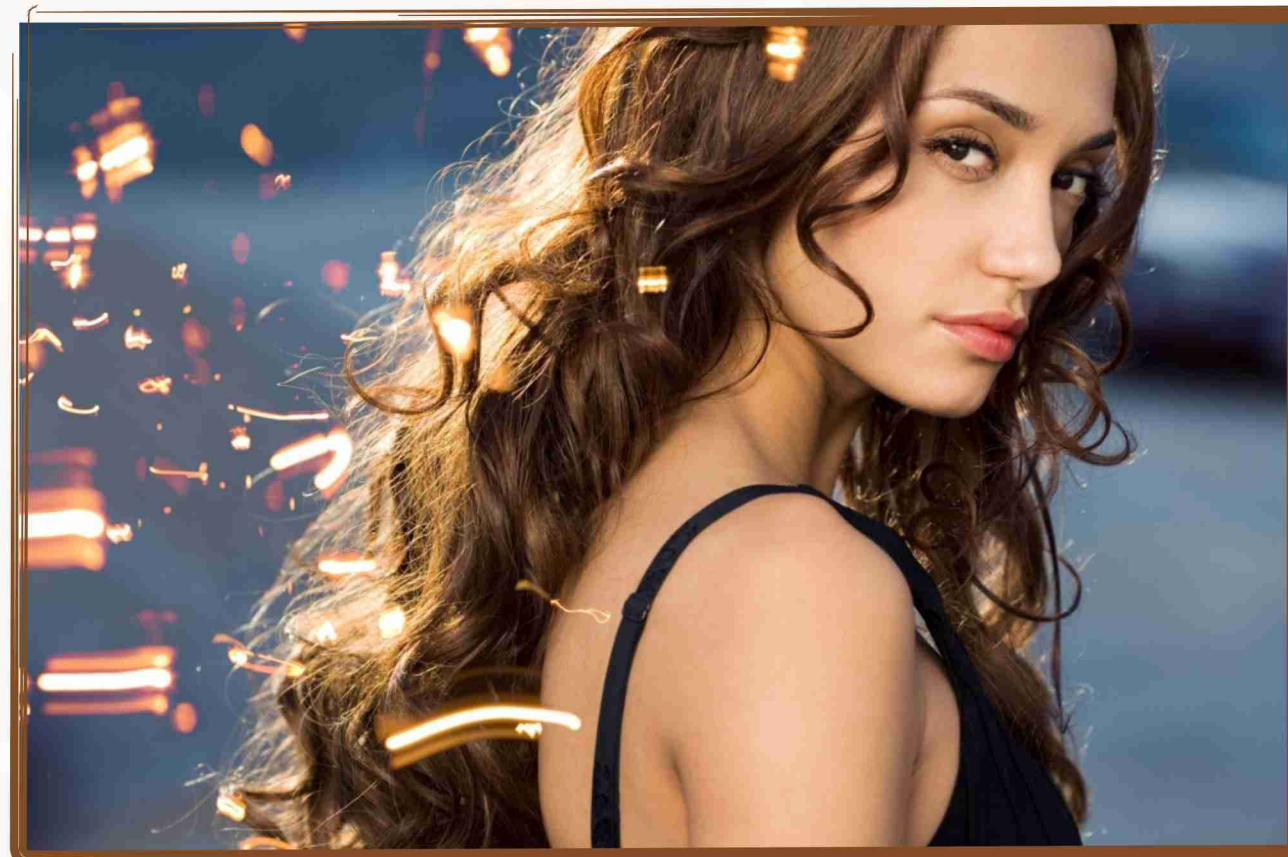
ДЕН НА МИНЬОРА '2019

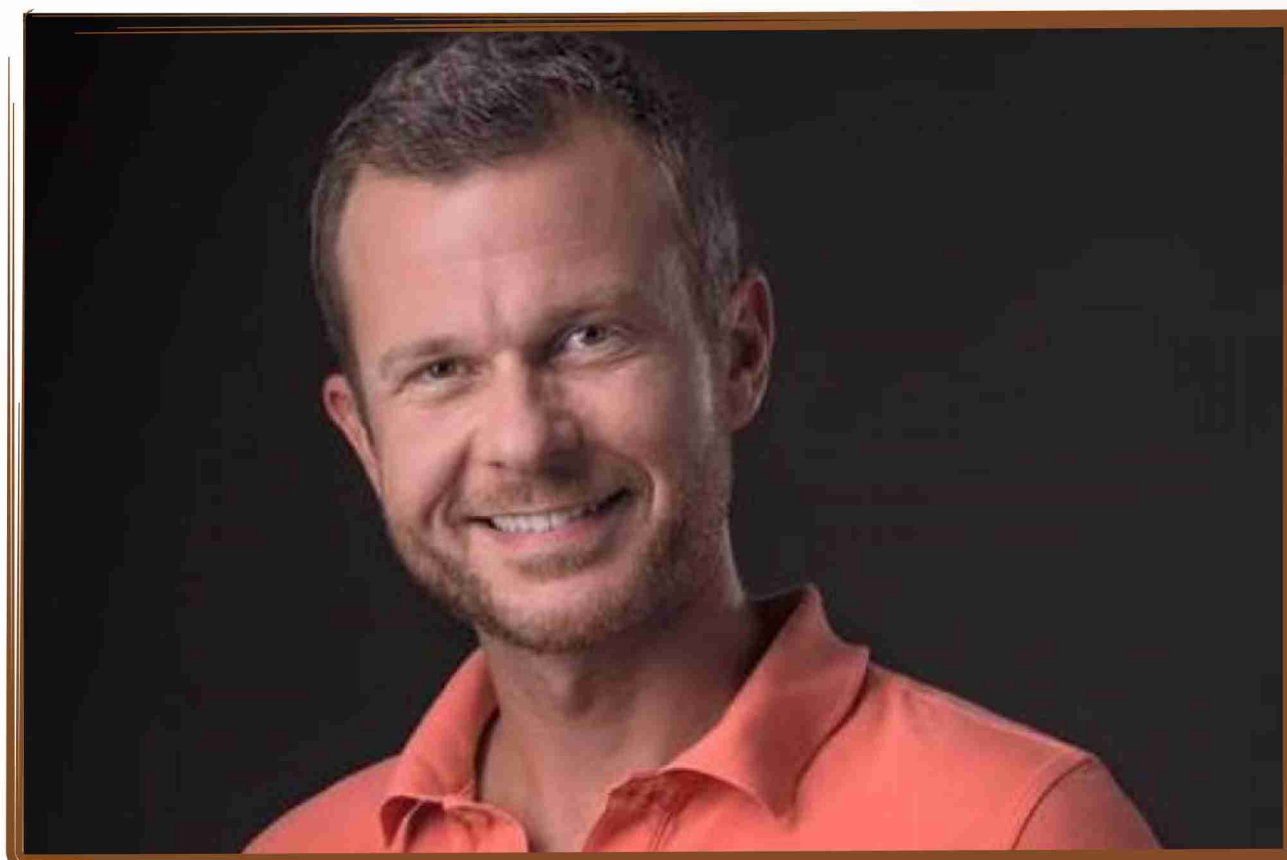
СТЕНАМ LIVE BAND

СТЕФАН ИЛЧЕВ

МАРИЯ ИЛИЕВА

НЕНЧО БАЛАБАНОВ

ВЛАДИМИР АМПОВ — ГРАФА